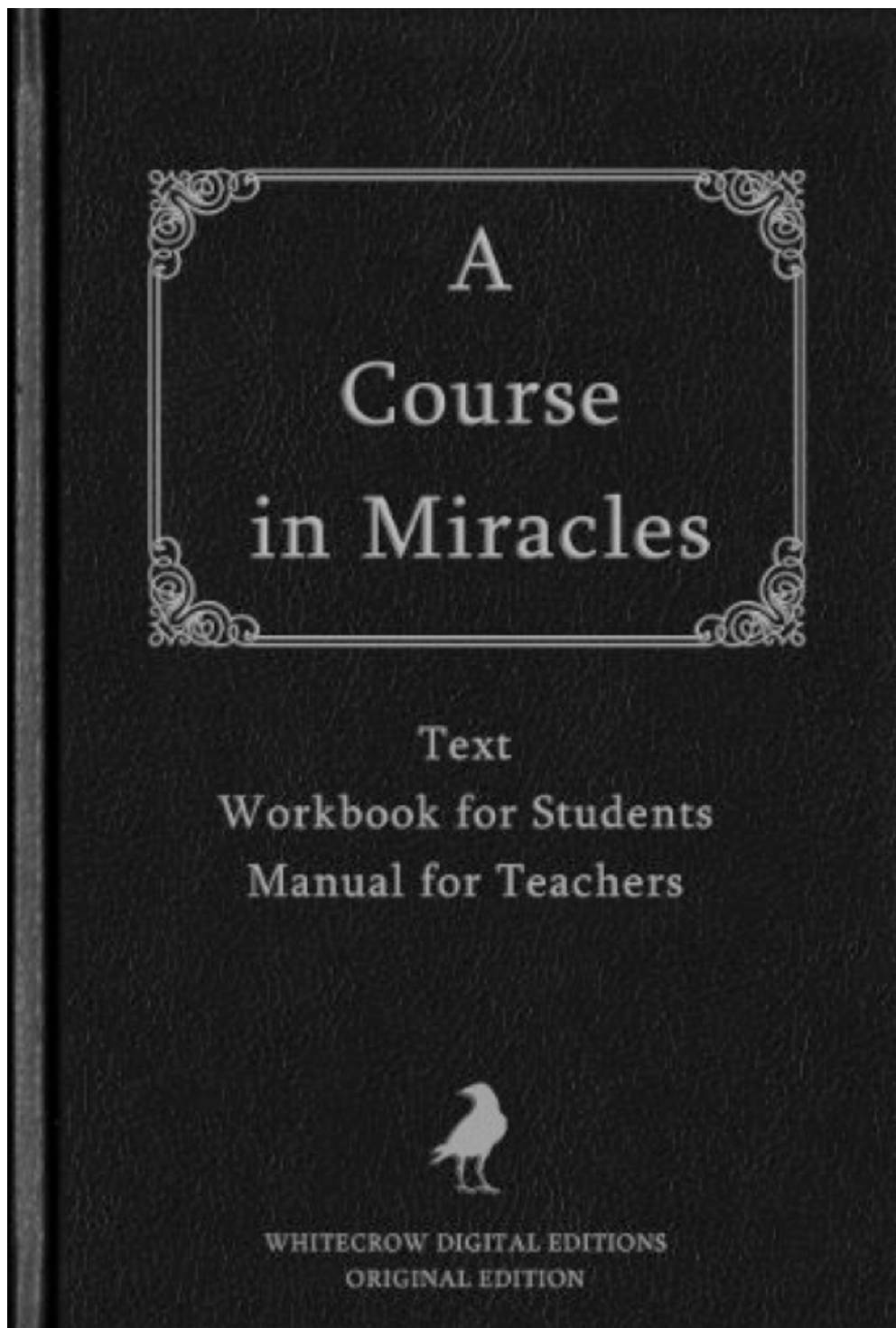

**BRUGERVEJLEDNING FOR LÆRERE&LÆRERINDER I ET
KURSUS I MIRAKLER, DET NYE, 4. VERSION AF *ORIGINALEN*
SET GENNEM ØJNENE PÅ BÅDE DET MASKULINE OG DET
FEMININE PRINCIP**

(Ændringerne af sprogbrug kan blive fundet i første del af bogen kaldet Teksten)

**Brugervejledning for lærere&lærerinder, den nye er
skabt og manifesteret af
Harishchandra Sharma ToTo og Solvejg Sharma ToTo**

Anden udgave begyndt 1. januar 2026

Introduktion

1 Undervisningens og indlæringens rolle er faktisk omvendt i verdens tænkning. Omvendingen er karakteristisk. Det ser ud som om, læreren/lærerinden og den studerende er adskilte, hvor læreren/lærerinden giver noget til den studerende snarere end til sig selv. Endvidere betragtes den handling at undervise som en særlig aktivitet, hvor man kun beskæftiger en relativt lille del af ens tid. Kurset understreger på den anden side at, at undervise er at lære, så lærer/lærerinde og studerende er det samme. Det understreger også, at undervisning er en konstant proces - den foregår hvert øjeblik på dagen og fortsætter desuden også ind i sovende tanker.

2 At undervise er at demonstrere. Der er kun to tankesystemer, og du demonstrerer hele tiden, at du mener, at det ene eller det andet er sandt. Fra din demonstration lærer andre, og det gør du også. Spørgsmålet er ikke, om du vil undervise, for deri er der ikke noget valg. Formålet med kurset kunne siges at være at forsyne dig med et middel til at vælge det, du vil undervise i på grundlag af det, du ønsker at lære. Du kan ikke give til nogen anden, og det lærer du gennem undervisning. Undervisning er kun en opfordring til vidner om at bevidne det, du tror. Det er en metode til omdannelse. Dette gøres ikke ved ord alene. En hvilken som helst situation må være en chance for dig til at lære andre, hvad du er, og hvad de er for dig. Ikke mere end det, men heller aldrig mindre.

3 Den læseplan, du opstiller, bestemmes derfor udelukkende af det, du tror, du er, og det du mener, at andres forhold er til dig. I den formelle undervisningssituation kan disse spørgsmål muligvis være helt uden tilknytning til det, du tror, du underviser i. Alligevel er det umuligt ikke at bruge indholdet i en hvilken som helst situation på vegne af det, du virkelig underviser i og derfor lærer. For dette er det verbale indhold af din undervisning ganske uden betydning. Det kan falde sammen med det, eller det kan ikke. Det er undervisningen, der ligger under det, du siger, der underviser dig. Undervisning understreger blot det, du tror om dig selv. Dets grundlæggende formål er at formindske selv-tvivl. Dette betyder ikke, at det selv, du prøver på at beskytte, er virkeligt. Men det betyder dog, at det selv, du tænker, er virkeligt, er det, du underviser i.

4 Dette er uundgåeligt. Der er ingen flugt fra det. Hvordan kunne det være anderledes? Alle og enhver, der følger verdens læseplan, og alle og enhver her følger den, lærer udelukkende at overbevise sig selv om, at han/hun er det, han/hun ikke er, indtil han/hun skifter mening. Heri er verdens formål. Hvad ville dens læseplan ellers være? Ind i denne håbløse og lukkede indlæringssituation, der intet underviser i andet end fortvivlelse og død, sender Gud lærere&lærerinder. Og efterhånden som de underviser i HansHendes lektioner om glæde og håb, bliver deres indlæring endelig

færdig.

5 Uden Guds lærere&lærerinder, ville der ikke være noget håb om frelse, for syndens verden ville for evigt synes "virkelig". De selvbedragende må bedrage, for de må undervise i bedrag. Og hvad andet er helvede? Dette er en brugervejledning til Guds lærere&lærerinder. De er ikke perfekte, ellers ville de ikke være her. Alligevel er det deres mission at blive perfekte her, og således underviser de i perfektion igen og igen på mange, mange måder, indtil de har lært det. Og så ses de ikke mere, selvom deres tanker forbliver en kilde til styrke og sandhed for evigt. Hvem er de? Hvordan vælges de? Hvad laver de? Hvordan kan de træne i deres egen frelse og verdens frelse? Denne brugervejledning forsøger at besvare disse spørgsmål.

1. Hvem er Guds lærere&lærerinder?

1 En Guds lærer/lærerinde er enhver, der vælger at være en. Hans/hendes kvalifikationer består udelukkende i dette; på en eller anden måde har han/hun et eller andet sted foretaget et bevidst valg, hvor han/hun ikke så sine interesser adskilt fra en andens. Når han/hun først har gjort det, er hans/hendes vej fastlagt, og hans/hendes retning er sikker. Et lys er gået ind i mørket. Det kan være et enkelt lys, men det er nok. Han/hun har indgået en aftale med Gud, selvom han/hun endnu ikke tror på Ham/Hende. Han/hun er blevet en bringer af frelse. Han/hun er blevet en Guds lærer/lærerinde.

2 De kommer fra hele verden. De kommer fra alle religioner og fra ingen religion. Det er dem, der har svaret. Kaldet er universelt. Det foregår hele tiden overalt. Det opfordrer lærere&lærerinder til at tale for det og forløse verden. Mange hører det, men få vil svare. Men det hele er et spørgsmål om tid. Alle og enhver vil svare til sidst, men slutningen kan være en lang, lang vej borte. Det er på grund af dette, at lærernes&lærerindernes plan blev fastlagt. Deres funktion er at spare tid. Hver af dem begynder som et enkelt lys, men med Kaldet i dets midte er det et lys, der ikke kan begrænses. Og hver enkelt sparer tusind år i tid, som verden bedømmer det. For selve Kaldet har tiden ingen betydning.

3 Der er et kursus for enhver Guds lærer&lærerinde. Kursets form varierer meget. Det gør de særlige læremidler, der er involveret, også. Men kursets indhold ændrer sig aldrig. Dets centrale tema er altid, "Guds Søn/Datter er skyldfri, og i hans/hendes uskyld er hans/hendes frelse." Det kan blive undervist gennem handlinger eller tanker, i ord eller lydløst, på ethvert sprog eller på intet sprog, på ethvert sted eller tidspunkt eller enhver måde. Det betyder ikke noget, hvem læreren&lærerinden var, før han/hun hørte Kaldet. Han/hun er blevet en Frelser/Frelserinde gennem sit svar. Han&hun har set en anden som sig selv. Han&hun har derfor fundet sin

egen frelse og verdens frelse. I hans&hendes genfødsel bliver verden genfødt.

4 Dette er en brugervejledning til en speciel læseplan, beregnet for lærere&lærerinder i en særlig form af det universelle kursus. Der er mange tusinder af andre former, alle med det samme resultat. De sparer blot tid. Alligevel er det tid alene, der snor sig træt videre, og verden er meget træt nu. Den er gammel og slidt og uden håb. Det var aldrig et spørgsmål om udkommet, for hvad kan ændre Guds Vilje? Men tiden med dens illusioner om forandring og død slider verden op og alle ting i den. Dog har tiden en ende, og det er dette, Guds lærere&lærerinder er udpeget til at skabe og manifestere. For tiden er i deres hænder. Sådan var deres valg, og det er givet dem.

2. Hvem er deres elever?

1 Visse elever er blevet tildelt til hver af Guds lærere&lærerinder, og de vil begynde at lede efter ham/hende, så snart han/hun har besvaret Kaldet. De blev valgt til ham/hende, fordi formen på den universelle læseplan, som han/hun vil undervise i, er bedst for dem i betragtning af deres forståelsesniveau. Hans/hendes elever har ventet på ham/hende, for hans/hendes ankomst er sikker. Igen er det kun et spørgsmål om tid. Når han&hun først har valgt at udføre sin rolle, er de klar til at opfylde deres. Tiden venter på hans/hendes valg, men ikke hvem han/hun vil tjene. Når han&hun er klar til at lære, får han&hun mulighederne for at undervise.

2 For at forstå frelsens undervisnings-indlæringsplan er det nødvendigt at forstå begrebet tid, som kurset fremstiller. Soning korrigerer illusioner, ikke sandheden. Derfor korrigerer den det, der aldrig var. Desuden blev planen for denne korrektion etableret og afsluttet samtidig, for Guds vilje er helt adskilt fra tid. Sådan er al virkelighed, der er af HamHende. I det øjeblik idéen om adskillelse kom ind i Guds SønsDatters sind, i samme øjeblik blev Guds Svar givet. I tid skete dette for meget længe siden. I virkeligheden skete det aldrig overhovedet.

3 Tidens verden er illusionens verden. Det, der skete for længe siden, synes at ske nu. Valg, der blev foretaget for længe siden, ser ud til at være åbne, endnu ikke foretaget. Det, der er blevet lært og forstået og for længe siden er forbi, betragtes som en ny tanke, en ny idé, en anden tilgang. Fordi din vilje er fri, kan du acceptere det, der allerede er sket på et hvilket som helst tidspunkt, du vælger, og først derefter vil du indse, at det altid var der. Som kurset understreger, er du ikke fri til at vælge læseplanen eller endog den form, hvori du vil lære den. Du er dog fri til at bestemme, hvornår du vil lære den. Og efterhånden, som du accepterer den, er den allerede lært.

4 Tiden går altså tilbage til et øjeblik så gammelt, at det er hinsides al hukommelse og endog tidligere end muligheden for at huske. Dog, fordi det er et øjeblik, der genopleves igen og igen og endnu en gang igen, synes det at være nu. Og det er således, at elev og lærer/lærerinde ser ud til at mødes i nuet og finde hinanden, som om de ikke havde mødtes før. Eleven kommer på det rette tidspunkt til det rette sted. Dette er uundgåeligt, fordi han&hun foretog det rette valg i det ældgamle øjeblik, som han&hun nu genoplever. Således har læreren&lærerinden også truffet et uundgåeligt valg ud fra en ældgammel fortid. Guds Vilje i alt, men den synes at tage tid i udarbejdelsen. Hvad kan forsinke evighedens Magt?

5 Når elev og lærer/lærerinde mødes, begynder en undervisnings-indlæringssituation. For læreren&lærerinden er ikke rigtig den, der underviser. Guds lærer&lærerinde taler med hvilke som helst to, der slutter sig sammen om indlæringsformål. Forholdet er helligt på grund af det formål, og Gud har lovet at sende Ånd ind i et hvilket som helst helligt forhold. I undervisnings-indlæringssituationen lærer hver især, at det at give og modtage er det samme. De afgrænsninger, de har trukket mellem deres roller, deres sind, deres kroppe, deres behov, deres interesser og alle de forskelle, de troede adskilte dem fra hinanden, falmer og bliver svage og forsvinder. De, der ville lære det samme kursus, deler én interesse og ét mål. Og dermed bliver han&hun, der var den studerende selv Guds lærer/lærerinde, for han/hun har taget den ene beslutning, der gav hans/hendes lærer/lærerinde til ham/hende. Han&hun har set i en anden person de samme interesser som hans/hendes egne.

3. Hvad er undervisningsniveauerne?

1 Guds lærere&lærerinder har intet fastlagt undervisningsniveau. Hver undervisnings-indlæringssituation involverer et forskelligt forhold i begyndelsen, selvom det endelige mål altid er det samme - at lave forholdet til et helligt forhold, hvori begge kan se på Guds SønDatter som syndfri. Der er ingen, fra hvem en Guds lærer&lærerinde ikke kan lære, så der er ingen, han&hun ikke kan undervise. Fra et praktisk synspunkt kan han&hun imidlertid ikke møde alle, og heller ikke alle kan finde ham/hende. Derfor indeholder planen meget specifikke kontakter, der skal udføres for hver enkelt Guds lærer&lærerinde. Der er ingen uheld i frelse. De, der skal mødes, vil mødes, fordi de sammen har potentialet til et helligt forhold. De er rede til hinanden.

2 Det enkleste undervisningsniveau synes at være ganske overfladisk. Det består i, hvad der ser ud til at være meget afslappede møder - et tilfældigt møde mellem to tilsyneladende fremmede i en elevator, et barn, der ikke ser, hvor han/hun er på vej hen, løber ind i en voksen "ved et uheld", to studerende, der tilfældigvis går hjem sammen. Disse er ikke tilfældige møder. Hver af dem har potentialet til at blive en undervisnings-

indlæringssituation. Måske vil de tilsyneladende fremmede i elevatoren smile til hinanden; måske vil manden/kvinden ikke skælde barnet ud for at støde ind i ham/hende; måske bliver de studerende venner. Selv på niveauet for det mest afslappede møde er det muligt for to personer at miste adskilte interesser af syne, selv hvis det kun er et øjeblik. Det øjeblik vil være nok. Frelse er kommet.

3 Det er vanskeligt at forstå, at undervisningsniveauer i det universelle kursus er et begreb så meningsløst i virkeligheden som i tiden. Illusionen om det ene tillader illusionen af det anden. Med tiden synes Guds lærer&lærerinde at begynde at skifte mening om verden med den ene beslutning, og lærer derefter mere og mere om den nye retning, efterhånden som han&hun underviser i den. Vi har allerede dækket illusionen om tid, men illusionen om undervisningsniveauer synes at være noget andet. Måske er den bedste måde at demonstrere på, at disse niveauer ikke kan eksistere, ved simpelthen at sige, at ethvert niveau i undervisnings-indlæringssituationen er en del af Guds plan for Soning, og HansHendes plan kan ikke have nogen niveauer, da den afspejler HansHendes vilje. Frelse er altid klar og altid der. Guds lærere&lærerinder arbejder på forskellige niveauer, men resultatet er altid det samme.

4 Hver undervisnings-indlæringssituation er maksimal i den forstand, at hver person, der er involveret, lærer det meste, han&hun kan fra den anden person på det tidspunkt. I denne forstand og kun i denne forstand kan vi tale om niveauer af undervisning. Ved at bruge udtrykket på denne måde er det andet niveau i undervisningen et mere vedvarende forhold, hvor to mennesker for en tid indgår i en temmelig intens undervisnings-indlæringssituation og derefter ser ud til at skilles. Ligesom med det første niveau er disse møder ikke tilfældige, ej heller er det, der synes at være afslutningen på forholdet, en virkelig afslutning. Igen, hver især har lært det meste, han/hun kan på det tidspunkt. Alligevel vil alle, der mødes, mødes igen en dag, for det er alle forholds skæbne at blive hellige. Gud tager ikke fejl af Sin SønDatter.

5 Det tredje niveau af undervisning forekommer i forhold, der, når de først er dannet, er livslange. Disse er undervisnings-indlæringssituationer, hvor hver person bliver givet en valgt indlæringspartner, der præsenterer ham/hende for ubegrænsede muligheder for indlæring. Disse forhold er generelt få, fordi deres eksistens indebærer, at de involverede har nået et stadium samtidig, hvor undervisnings-indlæringsbalancen faktisk er perfekt. Dette betyder ikke, at de nødvendigvis anerkender dette; faktisk gør de det generelt ikke. De kan endda være ret fjendtlige overfor hinanden i nogen tid og måske resten af livet. Skulle de dog beslutte at lære det, er den perfekte lektion foran dem og kan læres. Og hvis de beslutter at lære denne lektion, bliver de Frelserne&Frelserinderne for de

lærere&lærerinder, der vakler og måske endda ser ud til at fejle. Ingen Guds lærer/lærerinde kan fejle i at finde den Hjælp, han/hun har brug for.

4. Hvad er kendetegnene for Guds lærere&lærerinder?

1 Overfladetrækkene hos Guds lærere&lærerinder er overhovedet ikke ens. De ser ikke ens ud for kroppens øjne, de kommer fra vidt forskellige baggrunde, deres oplevelser af verden varierer meget, og deres overfladiske "personligheder" er ganske forskellige. Heller ikke i de indledende stadier af deres funktion som Guds lærere&lærerinder har de endnu fået de dybere egenskaber, der vil fastslå dem som det, de er. Gud giver specielle gaver til Sine lærere&lærerinder, fordi de har en speciel rolle i HansHendes plan for Soning. Deres specielhed er naturligvis kun midlertidig - sat i tid som et middel til at føre ud af tid. Disse specielle gaver, født i det hellige forhold, som undervisnings-indlæringssituationen er rettet mod, bliver karakteristiske for alle Guds lærere&lærerinder, der har avanceret i deres egen indlæring. I denne henseende er de alle ens.

2 Alle forskelle mellem Guds SønnerDøtre er midlertidige. Ikke desto mindre kan det med tiden siges, at de avancerede lærere&lærerinder af Gud har følgende egenskaber:

• Tillid

3 Dette er fundamentet, hvorpå deres evne til at udføre deres funktion hviler. Opfattelse er resultatet af indlæring. Faktisk er opfattelse indlæring, fordi årsag og virkning aldrig er adskilte. Guds lærere&lærerinder har tillid til verden, fordi de har lært, at den ikke styres af de love, verden fandt på. Den styres af en Magt, Der er i dem, men ikke af dem. Det er denne Magt, der holder alle ting trygge. Det er gennem denne Magt, at Guds lærere&lærerinder ser på en tilgivet verden.

4 Når denne Magt én gang er blevet oplevet, er det umuligt at stole på sin egen smålige styrke igen. Hvem ville forsøge at flyve med en lille spurvs små vinger, når en ørns mægtige kraft er blevet givet ham/hende? Og hvem ville anbringe sin tro på egoets lurvede tilbud, når Guds gaver bliver lagt foran ham/hende? Hvad er det, der får dem til at foretage skiftet?

5 Først må de gennemgå det, der kunne kaldes "en opløsningsperiode." Dette behøver ikke være smertefuldt, men det opleves som regel sådan. Det ser ud som om, ting bliver taget væk, og det forstås sjældent til at begynde med, at deres mangel på værdi blot bliver anerkendt. Hvordan kan manglende værdi blive opfattet, medmindre opfatteren er i en position, hvor han/hun må se tingene i et andet lys? Han/hun er endnu ikke på et punkt, hvor han/hun kan foretage skiftet fuldstændigt indvendigt. Og

så vil planen undertiden kræve ændringer i det, der ser ud til at være udvendige omstændigheder. Disse ændringer er altid nyttige. Når Guds lærer&lærerinde har lært så meget, går han&hun videre til den anden fase.

6 Dernæst må Guds lærer&lærerinde gennemgå en "periode med frasortering." Dette er altid noget vanskeligt, fordi han/hun, efter at have lært at ændringerne i hans/hendes liv altid er nyttige, nu må beslutte alle ting på grundlag af, om de øger nyttigheden eller hæmmer den. Han/hun vil opdage, at mange, hvis ikke de fleste af de ting, han/hun værdsatte før, kun vil hindre hans/hendes evne til at overføre det, han/hun har lært til nye situationer efterhånden, som de opstår. Fordi han/hun har værdsat det, der virkeligt er værdiløst, vil han/hun ikke generalisere lektionen af frygt for tab og offer. Det kræver stor indlæring at forstå, at alle ting, begivenheder, møder og omstændigheder er nyttige. Det er kun i det omfang, de er nyttige, at enhver grad af virkelighed bør tildeles dem i denne illusionsverden. Ordet "værdi" kan ikke anvendes på noget andet.

7 Den tredje fase, som Guds lærer&lærerinder må gå igennem, kan kaldes for en "periode med frasigelse." Hvis dette bliver fortolket som at opgive det ønskværdige, vil det fremkalde enorm konflikt. Få af Guds lærer&lærerinder undslipper helt denne pine. Der er imidlertid ingen mening i at sortere det værdifulde fra det værdiløse, medmindre det næste indlysende trin bliver taget. Det tredje trin begyndes sjældent, hvis nogensinde, før det andet er afsluttet. Derfor er overlappingsperioden tilbøjelig til at være en periode, hvor Guds lærer&lærerinde føler sig kaldet til at ofre sine egne bedste interesser på sandhedens vegne. Han&hun har endnu ikke indset, hvor fuldstændigt umuligt et sådant krav ville være. Han&hun kan kun lære dette, når han&hun rent faktisk opgiver det værdiløse. Gennem dette lærer han&hun, at hvor han&hun forventede sorg, finder han&hun i stedet en lykkelig lethjertethed; hvor han&hun troede, at han&hun blev bedt om noget, finder han&hun en gave, der blev skænket ham&hende.

8 Nu kommer en "periode med at slå sig ned." Dette er en stille tid, hvor Guds lærer&lærerinde hviler et stykke tid i rimelig fred. Nu konsoliderer han&hun sin indlæring. Nu begynder han&hun at se overførselsværdien af det, han&hun har lært. Dets potentiale er bogstaveligt talt svimlende, og Guds lærer&lærerinde er nu på det punkt i sine fremskridt, hvor han&hun i det ser hele sin vej ud. "Opgiv det, du ikke ønsker, og behold det, du gør." Hvor enkelt er det åbenlyse! Og hvor let at gøre! Guds lærer&lærerinde har brug for denne pusterumsperiode. Han&hun er endnu ikke kommet så langt, som han&hun tror. Dog, når han&hun er rede til at fortsætte, går han&hun med mægtige ledsagere ved siden af sig. Nu hviler han&hun et stykke tid og samler dem, før han&hun går videre. Han&hun vil ikke fortsætte herfra alene.

9 Den næste fase er faktisk en "foruroligende periode." Nu må Guds lærer&lærerinde forstå, at han&hun ikke rigtig vidste, hvad der var værdifuldt og hvad der var værdiløst. Alt, hvad han&hun virkelig lærte indtil videre, var, at han&hun ikke ville have det værdiløse, og at han&hun ville have det værdifulde. Dog var hans&hendes egen frasortering værdiløs i at lære ham&hende forskellen. Idéen om ofring, så central i hans&hendes tankesystem, havde gjort det umuligt for ham&hende at dømme. Han&hun troede, at han&hun havde lært villighed, men nu ser han&hun, at han&hun ikke ved, hvad villighed er til. Og nu må han&hun opnå en tilstand, der muligvis forbliver umulig i lang, lang tid. Han&hun må lære at lægge al dom til side og kun spørge, hvad han&hun virkelig ønsker under alle omstændigheder. Blev ikke hvert trin i denne retning så kraftigt forstærket, ville det virkeligt have været svært!

10 Og endelig er der en "opnåelsesperiode". Det er her indlæring bliver konsolideret. Nu bliver det, der tidligere blev betragtet som blot og bar skygger, til solide gevinster, der kan regnes med i alle "nødsituationer" såvel som i rolige tider. Roen er bestemt deres resultat - resultatet af ærlig indlæring, konsekvens i tanke og fuld overførsel. Dette er stadiet med virkelig fred, for her afspejles Gudsrigets tilstand fuldt ud. Herfra er vejen til Gudsriget åben og let. Faktisk er det her. Hvem ville "gå" noget som helst sted hen, hvis fred i sindet allerede er komplet? Og hvem ville forsøge at ændre ro til noget mere ønskværdigt? Hvad kunne være mere ønskværdigt end dette?

• Ærlighed

11 Alle andre træk ved Guds lærere&lærerinder hviler på tillid. Når dette er opnået, kan de andre ikke undlade at følge. Kun de tillidsfulde har råd til ærlighed, for kun de kan se dens værdi. Ærlighed gælder ikke kun det, du siger. Udtrykket betyder faktisk bestandighed. Der er intet, du siger, der modsiger det, du tænker eller gør; ingen tanke modsætter sig nogen anden tanke; ingen handling belyver dit ord; og intet ord mangler enighed med et andet. Sådan er de sandt ærlige. På intet niveau er de i konflikt med sig selv. Derfor er det umuligt for dem at være i konflikt med nogen eller noget.

12 Den fred i sindet, som de avancerede af Guds lærere&lærerinder oplever, skyldes stort set deres perfekte ærlighed. Det er kun ønsket om at bedrage, der skabte og manifesterede krig. Ingen, der er ét med sig selv, kan endog forestille sig konflikt. Konflikt er det uundgåelige resultat af selvbedrag, og selvbedrag er uærlighed. Der er ingen udfordring for en Guds lærer&lærerinde. Udfordring indebærer tvivl, og den tillid, som Guds lærere&lærerinder hviler trygt på, gør tvivl umulig. Derfor kan de kun lykkes. I dette, som i alle ting, er de ærlige. De kan kun lykkes, fordi

de aldrig gør deres vilje alene. De vælger for hele menneskeheden, for hele verden og alle ting deri, for det uforanderlige og uforanderlige hinsides udseendet og for Guds Søn Datter og hans hendes Skaber Manifestor inde. Hvordan skulle de ikke kunne lykkes? De vælger i perfekt ærlighed, sikre på deres valg selv.

• Tolerance

13 Guds lærere & lærerinder dømmer ikke. At dømme er at være uærlig, for at dømme er at indtage en stilling, du ikke har. Dom uden selvbedrag er umulig. Dom antyder, at du er blevet bedraget af dine brødre & søstre. Hvordan kunne du så ikke være blevet bedraget af dig selv? Dommen indebærer en mangel på tillid, og tillid er stadig en klippe for læreren & lærerinden i Guds hele tankesystem. Lad dette blive mistet, og al hans & hendes indlæring mistes. Uden dom er alle ting lige acceptable, for hvem kunne dømme anderledes? Uden dom er alle mænd & kvinder brødre & søstre, for hvem findes, der skiller sig ud? Dom ødelægger ærlighed og splintrer tillid. Ingen Guds lærer/lærerinde kan dømme og håbe på at lære.

• Blidhed

14 Fortræd er umulig for Guds lærere & lærerinder. De kan hverken gøre fortræd eller blive gjort fortræd. Fortræd er resultatet af dom. Det er den uærlige handling, der følger en uærlig tanke. Det er en dom af skyld overfor en broder/søster og derfor overfor én selv. Det er afslutningen på fred og fornægtelse af indlæring. Det demonstrerer fraværet af Guds læseplan og dens erstatning med sindssyge. Ingen Guds lærer/lærerinde kan undgå at lære - og temmelig tidligt i hans/hendes træning - at fortræd udsletter hans/hendes funktion fuldstændigt fra hans/hendes bevidsthed. Den vil gøre ham/hende forvirret, frygtsom, vred og mistænksom. Den vil gøre Helligåndens lektioner umulige at lære. Ej heller kan Guds lærerinde blive hørt overhovedet undtagen af dem, der indser, at fortræd faktisk ikke kan opnå noget. Ingen gevinst kan komme ud af det.

15 Derfor er Guds lærere & lærerinder fuldstændigt blide. De har brug for blidhedens styrke, for det er i denne, at frelsens funktion bliver let. For dem, der ville gøre fortræd, er det umuligt. For dem, for hvem fortræd ikke har nogen betydning, er det blot naturligt. Hvilket andet valg end dette giver mening for den tilregnelige? Hvem vælger helvede, når han/hun opfatter en vej til Gudsriget? Og hvem ville vælge den svaghed, der må komme fra fortræd i stedet for blidhedens ufejlbarlige, altomfattende og ubegrænsede styrke? Guds læreres & lærerinders kraft ligger i deres blidhed, for de har forstået, at deres onde tanker hverken kan

komme fra Guds Søn Datter eller hans hendes Skaber Manifestorinde. Således slog de deres tanker sammen med Ham Hende, der er deres Kilde. Og så er deres vilje, som altid var Hans Hendes egen, fri til at være sig selv.

• Glæde

16 Glæde er det uundgåelige resultat af blidhed. Blidhed betyder, at frygt nu er umulig, og hvad kunne komme til at forstyrre glæde? Blidhedens åbne hænder er altid fyldte. De blide har ingen smerte. De kan ikke lide. Hvorfor skulle de ikke være glade? De er sikre på, at de er elskede og kan være trygge. Glæde går med blidhed lige så sikkert, som sorg deltager i angreb. Guds lærere & lærerinder stoler på Ham Hende. Og de er sikre på, at Hans Hendes lærerinde går foran dem og sikrer sig, at der ikke kan komme nogen fortræd til dem. De rummer Hendes gaver og følger Hendes vej, fordi Guds Stemme dirigerer dem i alle ting. Glæde er deres takkesang. Og Kristusbevidstheden, Barmhjertighedsbevidstheden ser også ned på dem med tak. Dens behov for dem er lige så stort som deres er for Den. Hvor glædeligt det er at dele frelsens formål!

• Forsvarsløshed

17 Guds lærere & lærerinder har lært, hvordan de kan være enkle. De har ingen drømme, der har brug for forsvar mod sandheden. De prøver ikke at lave sig selv. Deres glæde kommer fra deres forståelse af Hvem, Der Skabte og Manifesterede dem. Og har det, Gud Skabte og Manifesterede, brug for forsvar? Ingen kan blive en avanceret lærer/lærerinde for Gud, før han/hun fuldt ud forstår, at forsvar kun er de tåbelige vogtere over gale illusioner. Jo mere grotesk drømmen er, des voldsommere og mere magtfuld synes dens forsvar at være. Men når Guds lærer & lærerinde omsider indvilliger i at se forbi dem, opdager han/hun, at der ikke var noget der. Langsomt, til at begynde med, lader han/hun sig selv blive ubedraget. Men han & hun lærer hurtigere, efterhånden som hans & hendes tillid forøges. Det er ikke fare, der kommer, når forsvarerne lægges bort. Det er sikkerhed. Det er fred. Det er glæde. Og det er Gud.

• Gavmildhed

18 Udtrykket gavmildhed har særlig betydning for Guds lærer & lærerinde. Det er ikke den sædvanlige betydning af ordet; faktisk er det en betydning, der skal læres og læres meget omhyggeligt. Som alle de andre egenskaber hos Guds lærere & lærerinder, hviler denne i sidste ende på tillid, for uden tillid kan ingen være gavmild i den sande forstand. For verden betyder

gavmildhed at "give væk" i betydningen at "opgive". For Guds lærere&lærerinde betyder det at "give væk" for at kunne beholde. Dette er blevet understreget i hele teksten og arbejdsbogen, men det er måske mere fremmed for verdens tænkning end mange andre idéer i vores læseplan. Dens større mærkværdighed ligger blot i åbenlysheden i dens omvenden af verdens tænkning. På den klareste mulige måde og på de enkleste niveauer betyder ordet det nøjagtigt modsatte for Guds lærerne&lærerinderne og for verden.

19 Guds lærer&lærerinde er gavmild af egeninteresse. Dette henviser imidlertid ikke til det selv, verden taler om. Guds lærer&lærerinde ønsker ikke noget som helst, han/hun ikke kan give væk, fordi han&hun indser, at det ville være værdiløst for ham&hende pr. definition. Hvad ville han/hun ønske det for? Han&hun kunne kun miste på grund af det. Han&hun kunne ikke opnå gevinst. Derfor søger han&hun ikke det, kun han&hun kunne beholde, fordi det er en garanti for tab. Han&hun ønsker ikke at lide. Hvorfor skulle han/hun sikre sig smerte? Men han&hun ønsker at beholde alt det, der er af Gud og derfor til HansHendes SønDatter. Disse er de ting, der tilhører ham&hende. Disse kan han&hun give væk med sand gavmildhed og beskytte dem for evigt for sig selv.

• Tålmodighed

20 De, der er sikre på resultatet, har råd til at vente og vente uden bekymring. Tålmodighed er naturlig for Guds lærer&lærerinde. Alt, hvad han/hun ser, er et sikkert resultat på et tidspunkt, måske ukendt endnu, men ikke i tvivl. Tiden vil være lige så rigtig som svaret. Og dette gælder for alting, der sker nu eller i fremtiden. Fortiden indeholdt heller ingen fejl - intet, der ikke tjente til gavn for verden såvel som ham/hende, det så ud til at ske for. Måske blev det ikke forstået på det tidspunkt. Alligevel er Guds lærer/lærerinde villig til at genoverveje alle sine tidligere beslutninger, hvis de forårsager smerte for nogen. Tålmodighed er naturlig for dem, der har tillid. Sikker på den ultimative fortolkning af alle ting i tide, kan intet resultat, der allerede er set eller stadigt er på vej, forårsage dem frygt.

• Trofasthed

21 Omfanget af Guds lærers&lærerindes trofasthed er målet på hans&hendes fremskridt i læseplanen. Vælger han/hun stadig at bringe nogle aspekter af sit liv til sin indlæring, mens han/hun holder andre adskilt? I så fald er hans/hendes fremskridt begrænsede, og hans/hendes tillid er endnu ikke fast etableret. Trofasthed er Guds lærers&lærerindes tillid til, at Guds Ord vil sætte alle ting på deres rette plads - ikke nogle, men alle. Generelt begynder hans/hendes trofasthed med bare at hvile på nogle problemer, hvor han/hun forbliver omhyggeligt begrænset i et

stykke tid. At overgive alle problemer til ét Svar er fuldstændigt at vende verdens tankegang om. Og det alene er trofasthed. Intet andet end det fortjener virkelig navnet. Alligevel er hver grad, uanset hvor lille den er, værd at opnå. Parathed, som teksten bemærker, er ikke mesterskab.

22 Sand trofasthed afviger imidlertid ikke. Ved at være konsekvent er den fuldstændigt ærlig. Ved at være urokkelig er den fuld af tillid. Ved at være baseret på frygtløshed er den blid. Ved at være sikker er den glad, og ved at være selvsikker er den tolerant. Forsvarsløshed ledsager den naturligt, og glæde er dens tilstand. Trofasthed kombinerer i sig selv de andre egenskaber hos Guds lærere&lærerinder. Den indebærer accept af Guds ord og definition af HansHendes SønDatter. Det er til dem, trofasthed i den sande betydning altid dirigeres. Den ser hen til dem og søger, indtil den finder. Og efter at have fundet, hviler den i stille sikkerhed på det alene, som har ret til al trofasthed.

• Åbensindethed

23 Den centrale betydning af åbensindethed, måske den sidste af de egenskaber, som Guds lærer&lærerinde erhverver, forstås let, når dens forhold til tilgivelse anerkendes. Åbensindethed kommer med mangel på dom. På samme måde som dom lukker sindet overfor Guds lærerinde, inviterer åbensindethed Hende til at komme ind. På samme måde som fordømmelse dømmer Guds SønDatter som ond, tillader åbensindethed hamhende at blive dømt på vegne af Stemmen for Gud. På samme måde som projiceringen af skyld på hamhende ville sende hamhende til helvede, lader åbensindethed Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens billede blive projiceret på hamhende. Kun de åbensindede kan være i fred, for de alene ser grunden til det.

24 Hvordan tilgiver de åbensindede? De har givet slip på alle ting, der ville forhindre tilgivelse. De har i sandhed forladt verden og ladet den blive gendannet for dem i en fornyelse og i en glæde så glørværdig, at de aldrig kunne have forestillet sig en sådan ændring. Intet er nu, som det var tidligere. Intet andet end det funklende, der hvor der før syntes at være så kedeligt og livløst. Og frem for alt er alle ting indbydende, for trussel er væk. Der er ingen skyer tilbage til at skjule Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt. Nu er målet nået. Tilgivelse er det endelige mål for læseplanen. Det baner vejen for det, der går langt hinsides al indlæring. Læseplanen gør sig ingen anstrengelser for at overskride dens retmæssige mål. Tilgivelse er dens eneste mål, hvor al indlæring i sidste ende mødes. Det er i sandhed nok.

25 Du har måske lagt mærke til, at listen over egenskaber hos Guds lærere&lærerinder ikke inkluderer de ting, der er Guds SønsDatters arv. Udtryk som kærlighed, syndfrihed, perfektion, viden og evig sandhed

vises ikke i denne sammenhæng. De ville i høj grad være upassende her. Det, Gud har givet er så langt hinsides vores læseplan, at indlæring blot forsvinder i dets nærvær. Selvom dets tilstedeværelse er skjult, hører fokuseringen korrekt til på læseplanen. Det er Guds læreres&lærerinders funktion at bringe ægte indlæring til verden. Korrekt set er det aflæring, de bringer, for det er "sand indlæring" i verden. Det er givet til Guds lærere&lærerinder at bringe de glade budskaber om fuldstændig tilgivelse til verden. De er i sandhed velsignede, for de er bringere af frelse.

5. Hvordan opnås helbredelse?

1 Helbredelse involverer en forståelse af, hvad illusionen om sygdom er til. Helbredelse er umulig uden dette.

Det opfattede formål med sygdom

2 Helbredelse bliver udført i det øjeblik, den lidende ikke længere ser nogen værdi i smerte. Hvem ville vælge lidelse, medmindre han/hun troede, at det bragte ham/hende noget og noget af værdi for ham/hende? Han/hun må tro, at det er en lille pris at betale for noget af større værdi. For sygdom er et valg, en beslutning. Det er svaghedens valg i den forkerte overbevisning om, at det er styrke. Når dette sker, betragtes virkelig styrke som trussel og sundhed som fare. Sygdom er en metode, udtænkt i vanvid, for at placere Guds SønDatter på sin FadersModers trone. Gud ses som udenfor, hård og kraftfuld, ivrig efter at bevare al magt for Sig Selv. Kun ved døden kan HanHun blive besejret af sin SønDatter.

3 Og hvad står helbredelse for i denne vanvittige overbevisning? Den symboliserer nederlaget for Guds SønDatter og hans hendes FadersModers sejr over hamhende. Den repræsenterer den ultimative modstand i en direkte form, som Guds SønDatter er tvunget til at vedkende sig. Den står for alt det, hanhun ville skjule for sig selv, for at beskytte sit liv. Hvis hanhun bliver helbredt, er hanhun ansvarlig for sine tanker. Og hvis hanhun er ansvarlig for sine tanker, vil hanhun blive slået ihjel for at bevise for hamhende, hvor svag og ynkelig hanhun er. Men hvis hanhun selv vælger døden, er hans hendes svaghed hans hendes styrke. Nu har hanhun givet sig selv det, Gud ville give hamhende, og således fuldstændigt tilegnet sig sin SkabersManifestorindes trone.

Skiftet i opfattelse

4 Helbredelse må finde sted i nøjagtig proportion med, at værdiløsheden af sygdom anerkendes. Man behøver bare at sige, "Der er overhovedet ingen gevinst for mig i dette," og hanhun er helbredt. Men for at sige dette, må man først erkende visse kendsgerninger. For det første er det

indlysende, at beslutninger er af sindet og ikke af kroppen. Hvis sygdom kun er en fejlagtig problemløsningsmetode, er det en beslutning. Og hvis det er en beslutning, er det sindet og ikke kroppen, der laver den.

Modstanden mod at erkende dette er enorm, fordi verdens eksistens, som vi opfatter den, afhænger af, at kroppen er beslutningstageren. Udtryk som "instinkter", "reflekser" og lignende repræsenterer forsøg på at udstyre kroppen med ikke-mentale motivationsfaktorer. Faktisk angiver eller beskriver sådanne udtryk blot problemet. De besvarer det ikke.

5 Accepten af sygdom som en beslutning af sindet med et formål, som det ville bruge kroppen til, er grundlaget for helbredelse. Og dette er tilfældet for helbredelse i alle former. En patient beslutter, at dette er tilfældet, og han/hun kommer sig. Hvis han/hun beslutter sig mod helbredelse, bliver han/hun ikke helbredt. Hvem er lægen? Kun sindet hos patienten selv. Resultatet er det, han/hun beslutter, at det er. Særlige agenter synes at betjene ham/hende, men de giver dog kun form til hans/hendes eget valg. Han/hun vælger dem til at bringe håndgribelig form til sine ønsker. Og det er det, de gør, og intet andet. De er faktisk ikke nødvendige overhovedet. Patienten kunne bare rejse sig uden deres hjælp og sige: "Jeg har ingen nytte af dette." Der er ingen form for sygdom, der ikke ville blive helbredt øjeblikkeligt.

6 Hvad er det eneste fornødne for dette skift i opfattelse? Det er simpelthen dette: Anerkendelsen af, at sygdom er i sindet og ikke har noget at gøre med kroppen. Hvad "koster" denne anerkendelse? Den koster hele den verden, vi ser, for den verden vil aldrig igen synes at herske over sindet. For med denne anerkendelse placeres ansvaret, hvor det hører hjemme - ikke hos verden, men hos ham/hende, der ser på verden og ser den, som den ikke er. Han/hun ser på det, han/hun vælger at se. Ikke mere og ikke mindre. Verden gør ikke noget imod ham/hende. Han/hun troede kun, at den gjorde det. Han/hun gør heller ikke noget imod verden, fordi han/hun tog fejl af det, den var. Heri er frigivelsen fra både skyld og sygdom, for de er ét. For at acceptere denne frigivelse skal kroppens ubetydelighed imidlertid være en acceptabel idé.

7 Med denne idé er smerter for evigt borte. Men med denne idé forsvinder også al forvirring om den manifesterede skabelse. Følger dette ikke af nødvendighed? Anbring årsag og virkning i deres sande rækkefølge på én måde, og indlæringen vil generalisere og forvandle verden.

Overførselsværdien af en ægte idé har ingen ende eller grænse. Det endelige resultat af denne lektion er erindringen af Gud. Hvad betyder skyld og sygdom, smerte, katastrofe og al lidelse nu? Uden formål, er de væk. Og med dem forsvinder også alle de virkninger, de syntes at forårsage. Årsag og virkning kopierer blot skabelse og manifestation. Set i deres rette perspektiv, uden forvrængning og uden frygt, genindfører de Gudsriget.

Guds lærers&lærerindes Funktion

8 Hvis patienten må ændre sit sind for at blive helbredt, hvad gør Guds lærer&lærerinde? Kan han/hun ændre patientens sind for ham/hende? Bestemt ikke. For dem, der allerede er villige til at ændre deres sind, har han/hun ingen funktion undtagen at glæde sig med dem, for de er blevet Guds lærere&lærerinder sammen med ham/hende. Han/hun har dog en mere specifik funktion for dem, der ikke forstår det, helbredelse er. Disse patienter er ikke klar over, at de har valgt sygdom. Tværtimod tror de, at sygdom har valgt dem. De er heller ikke åbensindede på dette punkt. Kroppen fortæller dem, hvad de skal gøre, og de adlyder. De har ingen idé om, hvor sindssygt dette begreb er. Hvis de endda mistænkte det, ville de blive helbredt. Alligevel har de ingen mistanke. For dem er adskillelsen ganske virkelig.

9 For dem kommer Guds lærere&lærerinder til at repræsentere et andet valg, som de havde glemt. Den enkle tilstedeværelse af en Guds lærer/lærerinde er en påmindelse. Hans&hendes tanker beder om retten til at stille spørgsmålstegn ved det, patienten har accepteret, som sandt. Som Guds budbringere er lærere&lærerinder symboler på frelse. De beder patienten om tilgivelse for Guds SønDatter i hanshendes eget navn. De står for alternativet. Med Guds Ord i deres sind kommer de med velsignelse, ikke for at helbrede de syge, men for at minde dem om det middel, som Gud allerede har givet dem. Det er ikke deres hænder, der helbreder. Det er ikke deres stemme, der taler Guds ord. De giver blot det, der er blevet givet dem. Meget forsigtigt opfordrer de deres brødre&søstre til at vende sig fra døden. Se, du SønDatter af Gud, hvad livet kan tilbyde dig. Ville du vælge sygdom i stedet for dette?

10 Ikke én gang overvejer de avancerede af Guds lærere&lærerinder de sygdomsformer, som deres broder/søster tror på. At gøre dette er at glemme, at de alle sammen har det samme formål, og derfor ikke rigtigt er forskellige. De søger efter Guds Stemme i denne broder/søster, som ville således bedrage sig selv til at tro, at Guds SønDatter kan lide. Og de minder ham/hende om, at han/hun ikke har lavet sig selv og må forblive, som Gud Skabte og Manifesterede dem. De erkender, at illusioner ikke kan have nogen virkning. Sandheden i deres sind rækker ud til sandheden i deres brødr&søstres sind, så illusioner ikke bliver forstærket. De bringes således til sandheden, og sandheden bliver ikke bragt til dem. Således bliver de afværget, ikke af en anden vilje, men af foreningen af den Ene Vilje med den selv. Og dette er Guds læreres&lærerinders funktion - at se ingen vilje som adskilt fra deres egen eller deres som adskilt fra Guds.

6. Er helbredelse sikker?

1 Helbredelse er altid sikker. Det er umuligt at lade illusioner blive bragt til sandheden og beholde illusionerne. Sandhed viser, at illusioner ingen værdi har. Guds lærer&lærerinde har set korrektionen af sine fejl i patientens sind og genkendt den for det, den er. Efter at have accepteret Soningen for sig selv, har han/hun også accepteret den for patienten. Men hvad nu hvis patienten bruger sygdom som en livsstil og tror på, at helbredelse er vejen til døden? Når dette er tilfældet, kan en pludselig helbredelse fremkalde intens depression og en følelse af tab så dyb, at patienten måske endda prøver at ødelægge sig selv. Han/hun har intet at leve for og kan måske bede om død. Helbredelse må vente af hensyn til hans/hendes beskyttelse.

2 Helbredelse vil altid træde til side, når den ville blive betragtet som en trussel. I det øjeblik, den er velkommen, er den der. Hvor helbredelse er blevet givet, vil den blive modtaget. Og hvad er tid foran Guds gaver? Vi har henvist mange gange i teksten til lagerbygningen med skatte, der er lagt frem ligeligt for giveren og modtageren af Guds gaver. Ikke en eneste går tabt, for de kan kun vokse. Ingen Guds lærer/lærerinde bør føle sig skuffet, hvis han/hun har tilbudt helbredelse, og den ikke ser ud til at være blevet modtaget. Det er ikke op til ham/hende at bedømme, hvornår hans/hendes gave bør accepteres. Lad ham/hende være sikker på, at den er modtaget, og have tillid til, at den vil blive accepteret, når den anerkendes som en velsignelse og ikke en forbandelse.

3 Det er ikke Guds læreres/lærerinders funktion at vurdere resultatet af deres gaver. Det er kun deres funktion at give dem. Når de først har gjort det, har de også givet resultatet, for det er en del af gaven. Ingen kan give, hvis han/hun er bekymret for resultatet af at give. Det er en begrænsning af selve det at give, og hverken giveren eller modtageren ville have gaven. Tillid er en væsentlig del af at give; faktisk er det den del, der muliggør deling, den del, der garanterer giveren ikke vil miste, men kun vinde. Hvem giver en gave og bliver så sammen med den for at være sikker på, at den bliver brugt, som giveren finder det passende? Sådan noget er ikke at give, men at putte i fængsel.

4 Det er at give afkald på al bekymring for gaven, der gør den i sandhed givet. Og det er tillid, der muliggør sand given. Helbredelse er det sindsskift, som Helligånden i patientens sind søger efter for ham/hende. Og det er Helligånden i giverens sind, der giver gaven til ham/hende. Hvordan kan den blive mistet? Hvordan kan den være virkningsløs? Hvordan kan den gå til spilde? Guds hus af skatte kan aldrig være tomt. Og hvis én gave manglede, ville det ikke være fuldt. Alligevel er dets fylde garanteret af Gud. Hvilken bekymring kan en Guds lærer/lærerinde så have om, hvad der bliver af hans/hendes gaver? Givet af Gud til Gud, hvem i denne hellige udveksling kan modtage mindre end alt?

7. Bør helbredelse gentages?

1 Dette spørgsmål besvarer virkeligt sig selv. Helbredelse kan ikke blive gentaget. Hvis patienten er helbredt, hvad er der tilbage at helbrede ham/hende for? Og hvis helbredelsen er sikker, som vi allerede har sagt, den er, hvad er der at gentage? For en Guds lærer/lærerinde at forblive bekymret over resultatet af helbredelse er at begrænse helbredelsen. Nu er det Guds lærer/lærerinde selv, hvis sind har brug for at blive helbredt. Og det er dette, han/hun må fremme. Han/hun er nu patienten, og han/hun må betragte sig selv sådan. Han/hun har begået en fejl og må være villig til at forandre sit sind angående det. Han/hun manglede den tillid, der gør det muligt at give oprigtigt, og derfor har han/hun ikke modtaget gaven af sin gave.

2 Når som helst en Guds lærer/lærerinde har forsøgt at være en kanal for helbredelse, er det lykkedes ham/hende. Skulle han/hun blive fristet til at tvivle på dette, bør han/hun ikke gentage sin tidligere indsats. Den var allerede maksimal, fordi Helligånden accepterede den som sådan og brugte den som sådan. Nu har Guds lærer&lærerinde kun én rute at følge. Han&hun må bruge sin fornuft til at fortælle sig selv, at han/hun har givet problemet til Én, Der ikke kan fejle, og erkende, at hans/hendes egen usikkerhed ikke er kærlighed, men frygt og derfor had. Hans/hendes stilling er således blevet uholdbar, for han/hun tilbyder had til en, som han/hun tilbød kærlighed. Dette er umuligt. Efter at have tilbudt kærlighed, kan kun kærlighed modtages.

3 Det er dette Guds lærer&lærerinde må stole på. Dette er det, der virkelig menes med erklæringen om, at det ene ansvar, den mandlige/kvindelige mirakelarbejder har, er at acceptere Soningen for sig selv. Guds lærer&lærerinde er en mandlig/kvindelig mirakelarbejder, fordi han&hun giver de gaver, hun&hun har modtaget. Dog må han/hun først acceptere dem. Han/hun behøver ikke gøre mere, og der er heller ikke mere, som han/hun kunne gøre. Ved at acceptere helbredelse kan han/hun give den. Hvis han/hun betvivler dette, så lad ham/hende huske, Hvem gav gaven, og Hvem modtog den. Således bliver hans&hendes tvivl korrigeret. Han&hun troede, at Guds gaver kunne blive trukket tilbage. Det var en fejltagelse, men næppe en at blive ved. Og sådan kan Guds lærer&lærerinde kun anerkende det, for det det er og lade det blive rettet for ham/hende.

4 En af de sværeste fristelser at anerkende er dét at betvivle en helbredelse på grund af tilsynekomsten af vedvarende symptomer, og det er en fejl i form at mangel på tillid. Som sådan er det et angreb. Sædvanligvis ser det ud til at være det stik modsatte. Det ser først ud til at være urimeligt at få at vide, at fortsat bekymring er angreb. Det har al kærlighedens fremtræden. Alligevel er kærlighed uden tillid umulig, og tvivl og tillid

kan ikke sameksistere. Og had må være det modsatte af kærlighed, uanset hvilken form det antager. Betvivl ikke gaven, og det er umuligt at betvivle dens resultat. Dette er den sikkerhed, der giver Guds lærere&lærerinder magten til at være mandlige&kvindelige mirakelarbejdere, for de har anbragt deres tillid i HamHende.

5 Det virkelige grundlag for tvivl om udfaldet af ethvert problem, der er blevet givet til Guds lærer&lærerinde til opløsning, er altid tvivl på én selv. Og det antyder nødvendigvis, at tillid er blevet placeret i et illusorisk selv, for kun sådan et selv kan blive betvivlet. Denne illusion kan antage mange former. Måske er der en frygt for svaghed og sårbarhed. Der er måske en frygt for fiasko og skam forbundet med en følelse af utilstrækkelighed. Der er måske en skyldig forlegenhed, der stammer fra falsk ydmyghed. Fejlens form er ikke vigtig. Det, der er vigtigt, er kun anerkendelsen af en fejl som en fejl.

6 Fejlen er altid en form for bekymring over sig selv til udelukkelse af patienten. Det er en mangel på genkendelse af hamhende som del af jeget og repræsenterer således en forvirring i identitet. Konflikt om det, du er, er kommet ind i dit sind, og du er blevet bedraget om dig selv. Og du bliver bedraget om dig selv, fordi du har benægtet din skabelses og manifestations Kilde. Hvis du kun tilbyder helbredelse, kan du ikke tvivle. Hvis du virkelig ønsker problemet løst, kan du ikke tvivle. Hvis du er sikker på det, problemet er, kan du ikke tvivle. Tvivl er resultatet af modstridende ønsker. Vær sikker på det, du ønsker, og tvivl bliver umulig.

8. Hvordan kan opfattelsen af en rækkefølge i vanskeligheder undgås?

1 Troen på en rækkefølge i vanskeligheder er grundlaget for verdens opfattelse. Den hviler på forskelle; på ulige baggrund og skiftende forgrund, på ulige højder og forskellige størrelser, på forskellige grader af mørke og lys, og tusinder af kontraster, hvor hver ting, der ses, konkurrerer med alle andre for at blive anerkendt. En større genstand overskygger et mindre genstand. En lysere ting trækker opmærksomheden væk fra en anden med mindre tiltræknings-intensitet. Og en mere truende idé eller en, der opfattes som mere ønskelig efter verdens standarder, forstyrrer den mentale balance fuldstændigt. Det, som kroppens øjne ser, er kun konflikt. Søg ikke hos dem efter fred og forståelse.

2 Illusioner er altid illusioner om forskelle. Hvordan kunne det være anderledes? Per definition er en illusion et forsøg på at gøre noget virkeligt, der anses for at være af den største betydning, men anerkendes som at være usandt. Sindet søger derfor at gøre det sandt ud fra sin intensitet i ønsket om at få det til sig selv. Illusioner er parodier på

skabelse og manifestation, forsøg på at bringe sandhed til løgne. Ved at finde sandhed uacceptabel, gør sindet oprør imod sandheden og giver sig selv en illusion om sejr. Ved at finde sundhed en byrde, trækker det sig tilbage ind i feberagtige drømme. Og i disse drømme er sindet adskilt, forskelligt fra andre sind med forskellige egne interesser og i stand til at tilfredsstille dets behov på andres bekostning.

3 Hvor kommer alle disse forskelle fra? De ser bestemt ud til at være i verden udenfor. Dog er det sindet, der dømmer det, øjnene ser. Det er sindet, der fortolker øjnenes budskaber og giver dem "betydning". Og denne betydning findes slet ikke i verden udenfor. Det, der ses som "virkelighed", er simpelthen det, sindet foretrækker. Dets hierarki af værdier projiceres udad, og det sender kroppens øjne ud for at finde det. Kroppens øjne vil aldrig se undtagen gennem forskelle. Alligevel er det ikke de budskaber, de bringer, som opfattelsen hviler på. Kun sindet bedømmer deres budskaber, så kun sindet er ansvarlig for at se. Det alene bestemmer, om det, der ses, er virkeligt eller illusorisk, ønsket eller uønsket, behageligt eller smertefuldt.

4 Det er i sorteringen og kategoriseringen af sindets aktiviteter, at der opstår fejl i opfattelsen. Og det er her, korrektion må foretages. Sindet klassificerer det, kroppens øjne bringer til det i overensstemmelse med dets forudfattede værdier og bedømmer, hvor hver sanseinformation passer bedst. Hvilket grundlag kunne være mere fejlagtigt end dette? Uerkendt af det selv har det selv bedt om at blive givet det, der passer ind i disse kategorier. Og efter at have gjort det, konkluderer det, at kategorierne må være sande. På dette hviler dommen over alle forskelle, fordi det er af dette, verdens domme afhænger. Kan man stole på denne forvirrede og meningsløse "begrundelse"?

5 Der kan ikke være nogen rækkefølge af vanskeligheder i helbredelse alene, fordi al sygdom er illusion. Er det sværere at fordrive troen på det sindssyge i en større hallucination i modsætning til en mindre? Vil han/hun hurtigere acceptere uvirkeligheden af en højere stemme, han/hun hører, end en blødere? Vil han/hun lettere afvise et hvisket krav om at dræbe end et råb? Og påvirker antallet af treforke som de djævl/djævelinder, han/hun ser, bærer, deres troværdighed efter hans/hendes opfattelse? Hans/hendes sind har kategoriseret dem som virkelige, og så er de virkelige for ham/hende. Når han/hun indser, at de alle er illusioner, forsvinder de. Og sådan er det med helbredelse. Egenskaber ved illusioner, der ser ud til at gøre dem forskellige, er virkeligt irrelevante, for deres egenskaber er lige så illusoriske, som de er.

6 Kroppens øjne vil fortsat se forskelle, men sindet, der har ladet sig helbrede, anerkender dem ikke længere. Der vil være dem, der ser ud til at være "sygere" end andre, og kroppens øjne vil rapportere deres ændrede

udseende som før. Men sindet vil sætte dem alle i én kategori - de er uvirkelige. Dette er dets lærerindes gave - forståelsen af, at kun to kategorier er meningsfulde til at sortere de meddelelser, sindet modtager, fra det, der ser ud til at være omverdenen. Og af disse to, er kun én virkelig. Ligesom virkeligheden er fuldstændig virkelig, bortset fra størrelse og form og tid og sted - for forskelle kan ikke eksistere indeni den - således er illusioner også uden forskelle. Det eneste svar på enhver slags sygdom er helbredelse. Det eneste svar på alle illusioner er sandhed.

9. Er der behov for ændringer i livssituationen for Guds lærere&lærerinder ?

1 Ændringer er påkrævet i Guds læreres&lærerinders sind. Dette kan muligvis eller muligvis ikke involvere ændringer i den ydre situation. Husk, at ingen er der, hvor han/hun er, ved et uheld, og tilfældighed spiller ingen rolle i Guds plan. Det er meget usandsynligt, at ændringer i hans/hendes holdninger ikke ville være det første skridt i den nyligt lavede Guds lærers&lærerindes træning. Der er imidlertid ikke noget fastsat mønster, da træning altid er stærkt individualiseret. Der er dem, der er kaldet til at ændre deres livssituation næsten øjeblikkeligt, men dette er generelt specielle tilfælde. Langt de fleste bliver givet et langsomt udviklende træningsprogram i hvilket så mange tidligere fejl som muligt rettes. Forhold må især opfattes korrekt og alle mørke hjørnestejne af utilgivelser fjernes. Ellers har det gamle tankesystem stadig et grundlag for tilbagevenden.

2 Efterhånden, som Guds lærer&lærerinde gør fremskridt i sin træning, lærer han/hun én lektion med stigende grundighed. Han/hun træffer ikke sine egne beslutninger; han/hun beder sin Lærerinde om svar, og det er dette han/hun følger som sin vejledning til handling. Dette bliver lettere og lettere, når Guds lærer&lærerinde lærer at opgive sin egen dom. Opgivelsen af dom, den indlysende forudsætning for at høre Guds Stemme, er sædvanligvis en ret langsom proces, ikke fordi den er vanskelig, men fordi den er egnet til at blive opfattet som personligt fornærmende. Verdens træning er rettet mod at nå et mål i direkte modsætning til det, der er vores pensum. Verden træner for at få tillid til ens dom som et kriterium for modenhed og styrke. Vores læseplan træner til opgivelse af dom som den nødvendige betingelse for frelse.

10. Hvordan opgives dom?

1 Dom, ligesom andre enheder, som illusionernes verden opretholdes med, misforstås fuldstændigt af verden. Den forveksles faktisk med visdom og erstatter sandheden. Som verden bruger udtrykket, er et individ i stand til "god" og "dårlig" dom, og hans/hendes uddannelse sigter mod at styrke førstnævnte og minimere sidstnævnte. Der er dog betydelig forvirring

omkring det, disse kategorier betyder. Hvad der er "god dømmekraft" for den ene, er "dårlig dømmekraft" for en anden. Endvidere klassificerer den selv samme person den samme handling som at udvise "god" dømmekraft på ét tidspunkt og "dårlig" dømmekraft på et andet tidspunkt. Ej heller kan nogen som helst ensartede kriterier til at afgøre, hvad disse kategorier er, virkelig blive undervist i. På ethvert tidspunkt kan den studerende være uenig i, hvad hans/hendes kommende lærer/lærerinde siger om dem, og læreren/lærerinden selv er inkonsekvent i det, han/hun tror.

2 "God dømmekraft" under disse vilkår betyder ikke noget. Ej heller gør "dårlig". Det er nødvendigt for Guds lærer/lærerinde ikke at indse, at han/hun ikke bør dømme, men at han/hun ikke kan. Ved at opgive dom, opgiver han/hun blot det, han/hun ikke havde. Han/hun opgiver en illusion; eller bedre, han/hun har en illusion om at give op. Han/hun er faktisk blot blevet mere ærlig. Ved at erkende, at dømmekraft altid var umulig for ham/hende, forsøger han/hun det ikke længere. Dette er intet offer. Tværtimod sætter han/hun sig selv i en position, hvor dom gennem ham/hende snarere end af ham/hende kan forekomme. Og denne dom er hverken "god" eller "dårlig". Det er den eneste dom, der er, og den er kun én: "Guds Søn Datter er skyldfri, og synd findes ikke."

3 Målet med vores læseplan, i modsætning til målet med verdens indlæring, er anerkendelsen af, at dom i sædvanlig forstand er umulig. Dette er ikke en mening, men en kendsgerning. For at kunne dømme noget med rette, ville man være nødt til at være fuldt ud opmærksom på en ufattelig bred vifte af ting, fortid, nutid og det kommende. Man ville være nødt til på forhånd at anerkende alle virkningerne af ens domme på alle og alt, der var involveret i dem på nogen måde. Og man ville være nødt til at være sikker på, at der ikke er nogen forvrængning i ens opfattelse, så ens dom ville være helt retfærdig overfor alle, som den hviler på, nu og i fremtiden. Hvem er i en position til at gøre dette? Hvem, undtagen i grandiose fantasier, ville gøre krav på dette for sig selv?

4 Husk, hvor mange gange du troede, at du kendte alle de "kendsgerninger", du havde brug for til at dømme, og hvor fejl du tog! Er der nogen, der ikke har haft denne oplevelse? Vil du vide, hvor mange gange du blot troede, du havde ret, uden at vide, at du tog fejl? Hvorfor ville du vælge et sådant vilkårligt grundlag for beslutningstagning? Visdom er ikke dom; det er afståelse fra dom. Lav så bare en til dom. Den er dette, der er Én med dig, Hvis dom er perfekt. Hun kender alle kendsgerningerne, fortid, nutid og fremover. Hun kender virkeligt alle virkningerne af dom på alle og alt, der er involveret på nogen måde. Og Hun er fuldstændig retfærdig overfor alle, for der er ingen forvrængning i opfattelse.

5 Læg derfor dom ned, ikke med fortrydelse, men med et suk af taknemmelighed. Nu er du fri for en byrde, der er så stor, at du blot kunne vakle og falde ned under den. Og det var alt sammen illusion. Intet andet. Nu kan Guds lærer&lærerinde rejse sig ubesværet og gå let videre. Dog er det ikke kun dette, der er til hans&hendes fordel. Hans&hendes fornemmelse af bekymring er væk, for han&hun har ingen. Han&hun har givet den væk sammen med dom. Han&hun gav sig selv til Hende, Hvis dom han&hun nu har valgt at have tillid til i stedet for sin egen. Nu laver han&hun ingen fejl. Hans&hendes Vejleder er sikker. Og hvor han&hun kom for at dømmе, kommer han&hun for at velsigne. Hvor han&hun nu ler, plejede han&hun at komme for at græde.

6 Det er ikke svært at give afkald på dom. Men det er bestemt svært at prøve på at beholde den. Guds lærer&lærerinde afgiver den med glæde i det øjeblik, han&hun erkender dens omkostninger. Alt det grimme, han&hun ser omkring sig, er dens resultat. Al den smerte, han&hun ser på, er resultatet. Al ensomheden og følelsen af tab, af tid, der er gået og voksende håbløshed; af kvalmende fortvivlelse og frygt for død - alt dette er kommet ud af den. Og nu ved han&hun, at disse ting ikke behøver at være. Ikke én er sand. For han&hun har opgivet deres årsag, og de, som aldrig var andet end virkningen af hans&hendes fejlagtige valg, er faldet fra ham&hende. Guds lærer&lærerinde, dette skridt vil bringe dig fred. Kan det være vanskeligt ikke at ønske andet end dette?

11. Hvordan er fred mulig i denne verden?

1 Dette er et spørgsmål, som alle må stille. Fred synes bestemt at være umulig. Alligevel lover Guds Ord andre ting, der synes umulige, såvel som dette. HansHendes Ord har lovet fred. Det har også lovet, at der ikke er nogen død, at opstandelse må ske, og at genfødelse er mandens&kvindens arv. Den verden, du ser, kan ikke være den verden, Gud elsker, og alligevel forsikrer HansHendes Ord os om, at HanHun elsker verden. Guds Ord har lovet os, at fred er mulig her, og det, HanHun lover, kan næppe være umuligt. Men det er sandt, at verden må blive set på anderledes, hvis HansHendes løfter skal accepteres. Det verden er, er kun et faktum. Du kan ikke vælge, hvad dette skulle være. Men du kan vælge, hvordan du ville se den. Ja, du må og skal vælge dette.

2 Igen kommer vi til spørgsmålet om dom. Spørg dig selv denne gang, om din bedømmelse eller Guds Ord er mere tilbøjelige til at være sande. For de siger forskellige ting om verden, og ting så modsatte, at det er meningsløst at forsøge at forlige dem. Gud tilbyder verden frelse; din dom ville fordømme den. Gud siger, at der ikke er nogen død; din dom ser ikke andet end døden som den uundgåelige afslutning af livet. Guds ord

forsikrer dig om, at HanHun elsker verden; din dom siger, at den er umulig at elske. Hvem har ret? For en af jer tager fejl. Det må være sådan.

3 Teksten forklarer, at Helligånden er Svaret på alle problemer, du har lavet. Disse problemer er ikke virkelige, men det er meningsløst for dem, der tror på dem. Og alle tror på det, han/hun lavede, for det blev lavet af hans/hendes tro på det. I denne mærkelige og paradoksale situation - én uden mening og blottet for fornuft, men ud af hvilken ingen vej synes mulig - har Gud sendt sin Dom for at besvare din. HansHendes dom erstatter blidt din. Og gennem denne erstatning er det uforståelige gjort forståeligt. Hvordan er fred mulig i denne verden? Efter din vurdering er den ikke mulig og kan aldrig blive mulig. Men i Guds Dom er det, der afspejles her, kun fred.

4 Fred er umulig for dem, der ser på krig. Fred er uundgåelig for dem, der tilbyder fred. Hvor let er det så at undslippe din dom over verden! Det er ikke verden, der får fred til at synes umulig. Det er den verden, du ser, der er umulig. Alligevel har Guds Dom over denne forvrængede verden befriet den og gjort den egnet til at byde fred velkommen. Og fred sænker sig over den i et frydefuldt svar. Fred hører nu til her, fordi en Guds Tanke er kommet ind. Hvad andet end en Tanke fra Gud vender helvede til Gudsriget blot ved at være det, den er? Jorden bøjer sig ned for dens nåderige Nærvær, og den bøjer sig ned som svar for at hæve den op igen. Nu er spørgsmålet anderledes. Det er ikke længere, "Kan fred være mulig i denne verden?" men i stedet: "Er det ikke umuligt, at fred er fraværende her?"

12. Hvor mange Guds lærere&lærerinder er nødvendige for at redde verden?

1 Svaret på dette spørgsmål er "én." Én fuldstændig perfekt lærer/lærerinde, hvis indlæring er komplet, er tilstrækkelig. Denne Ene, helliggjort og forløst, bliver det Selv, Der er Guds SønDatter. Hanhun, der altid var helt Ånd, ser sig nu ikke længere som en krop eller endda som i en krop. Derfor er hanhun ubegrænset. Og da hanhun er ubegrænset, bliver hanshendes Tanker sammenføjet med Guds for evigt og for altid, og opfattelsen af hamhende selv er baseret på Guds Dom, ikke hanshendes egen. Således deler hanhun Guds Vilje og bringer HansHendes Tanker til sind, der stadigt er vildledte. Hanhun er for evigt Én, fordi hanhun er som Gud Skabte og Manifesterede hamhende. Hanhun har accepteret Kristusbevidstheden, Barmhjertighedsbevidstheden, og hanhun er frelst.

2 Således bliver menneskesønnen&menneskedatteren til Guds SønDatter. Det er ikke virkeligt en forandring; det er en ændring i sindet. Intet ydre ændrer sig, men alt indre afspejler nu kun Guds kærlighed. Gud kan ikke

længere frygtes, for sindet ser ingen grund til straf. Guds lærere&lærerinder ser ud til at være mange, for det er verdens behov. Eftersom de er forbundet i ét formål, og ét, de deler med Gud, hvordan kunne de være adskilt fra hinanden? Hvad gør det, hvis de så fremtræder i mange former? Deres sind er ét; deres sammenføjning er afsluttet. Og Gud arbejder nu gennem dem som Én, for det er det, de er.

3 Hvorfor er illusionen om mange nødvendig? Kun fordi virkeligheden ikke er forståelig for de vildledte. Kun nogle få kan høre Guds stemme overhovedet, og selv de kan ikke kommunikere HansHendes budskaber direkte gennem Ånden, som gav dem. De har brug for et medium, hvorigennem kommunikation bliver mulig med dem, der ikke er klar over, at de er Ånd. En krop kan de se. En stemme, de forstår og lytter til uden frygten for, hvad sandheden ville støde på i dem. Glem ikke, at sandheden kun kan komme, hvor den bydes velkommen uden frygt. Således har Guds lærere&lærerinder brug for en krop, for deres enhed kunne ikke genkendes direkte.

4 Dog det, der gør dem til Guds lærere&lærerinder, er deres anerkendelse af det passende formål med kroppen. Når de avancerer i deres erhverv, bliver de mere og mere sikre på, at kroppens funktion kun er at lade Guds stemme tale gennem den til menneskelige ører. Og disse ører vil bære til sindet hos tilhøreren budskaber, der ikke er af denne verden, og sindet vil forstå på grund af deres Kilde. Fra denne forståelse kommer anerkendelsen til denne nye Guds lærer/lærerinde af det, kroppens formål virkelig er; den eneste anvendelse der virkelig er for den. Denne lektion er nok til at lade tanken om enhed komme ind, og det, der er én, anerkendes som én. Guds lærere&lærerinder ser ud til at dele illusionen om adskillelse, men på grund af det, de bruger kroppen til, tror de ikke på illusionen trods fremtrædener.

5 Den centrale lektion er altid denne - at det, du bruger kroppen til, vil den blive for dig. Brug den til synd eller til angreb, der er det samme som synd, og du vil se den som syndig. Fordi den er syndig, er den svag, og når den er svag, lider den, og den dør. Brug den til at bringe Guds Ord til dem, der ikke har det, og kroppen bliver hellig. Fordi den er hellig, kan den ikke være syg, ej heller kan den dø. Når dens brugbarhed er forbi, aflægges den, og det er det hele. Sindet træffer denne beslutning, som det træffer alle beslutninger, der er ansvarlige for kroppens tilstand. Alligevel tager Guds lærer/lærerinde ikke denne beslutning alene. At gøre det ville være at give kroppen et andet formål end det, der holder den hellig. Guds Stemme vil fortælle ham/hende, når han/hun har opfyldt sin rolle, ligesom Den fortæller ham/hende, hvad hans/hendes funktion er. Han/hun lider hverken ved at gå eller blive tilbage. Sygdom er nu umulig for ham/hende.

6 Enhed og sygdom kan ikke eksistere sammen. Guds lærere&lærerinder vælger at se på drømme et stykke tid. Det er et bevidst valg. For de har lært, at alle valg træffes bevidst med fuld bevidsthed om deres konsekvenser. Drømmen siger noget andet, men hvem ville sætte sin lid til drømme, når de først er anerkendt for det, de er? Bevidstheden om, at drømme er Guds læreres&lærerinders virkelige funktion. De ser drømmefigurene komme og gå, skifte og ændres, lide og dø. Alligevel bliver de ikke narret af det, de ser. De erkender, at det at se en drømmefigur som syg og adskilt ikke er mere virkeligt end at betragte den som sund og smuk. Kun enhed er ikke en drømmeting. Og det er dette Guds lærere&lærerinder anerkender bag drømmen, hinsides al seen og alligevel helt sikkert deres.

13. Hvad er den virkelige betydning af ofre?

1 Selvom udtrykket offer i sandhed er helt meningsløst, har det bestemt betydning i verden. Som alle ting i verden er dets betydning midlertidig og vil i sidste ende forsvinde ind i den intethed, som det kom fra, når der ikke mere er brug for det. Nu er dets virkelige betydning en lektion. Som alle lektioner er det en illusion, for i virkeligheden er der intet at lære. Alligevel skal denne illusion erstattes af en korrigerende enhed, en anden illusion, der erstatter den første, så begge til sidst kan forsvinde. Den første illusion, der må fortrænges, før et andet tankesystem kan få fodfæste, er, at det er et offer at opgive denne verdens ting. Hvad kan dette være andet end en illusion, da denne verden i sig selv ikke er mere end det?

2 Det kræver stor indlæring både at virkeliggøre og acceptere det faktum, at verden ikke har noget at give. Hvad kan ofringen af intet betyde? Det kan ikke betyde, at du har mindre på grund af det. Der er intet offer i verdens forstand, der ikke involverer kroppen. Tænk et stykke tid over det, verden kalder ofring. Magt, berømmelse, penge, fysisk nydelse - hvem er helten&heltinden, som alle disse ting tilhører? Kunne de betyde noget som helst for andet end en krop? Dog kan en krop ikke vurdere. Ved at søge efter sådanne ting forbinder sindet sig med kroppen, tilslører sin identitet og mister det af syne, det virkeligt er.

3 Når denne forvirring er opstået, bliver det umuligt for sindet at forstå, at alle verdens "glæder" ikke er noget. Men sikke et offer - og det er bestemt et offer - alt dette indebærer! Nu har sindet fordømt sig selv til at søge uden at finde, til altid at være utilfreds og misfornøjet, til ikke at vide, hvad det virkelig ønsker at finde. Hvem kan undslippe denne selvfordømmelse? Kun gennem Guds Ord kunne dette blive muligt. For selvfordømmelse er en beslutning om identitet, og ingen er i tvivl om det,

han/hun mener, at han/hun er. Han/hun kan betvivle alle ting, men aldrig dette.

4 Guds lærere&lærerinder kan ikke have nogen fortrydelse over at have opgivet verdens glæder. Er det et offer at opgive smerter? Bliver en voksen vred over at opgive børns legetøj? Ser én, hvis syn allerede har skimtet Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt, tilbage med længsel på et slagteri? Ingen, der er undsluppet verden og alle dens dårligdomme, ser tilbage på den med fordømmelse. Alligevel må han/hun glæde sig over, at han/hun er fri af alle de ofre, som dens værdi ville kræve af ham/hende. For dem ofrer han/hun al sin frihed. For dem ofrer han/hun al sin fred. Og for at besidde dem må han/hun ofre sit håb om Gudsriget og erindring om hans/hendes FadersModers kærlighed. Hvem, I sit tilregnelige sind, vælger intet som en erstatning for alt?

5 Hvad er den virkeligt betydning af ofring? Det er prisen for at tro på illusioner. Det er prisen, der må betales for at benægte sandheden. Der er ingen af verdens glæder, der ikke kræver dette, for ellers ville fornøjelsen blive betragtet som smerte. Og ingen beder om smerte, hvis han/hun vedkender sig den. Det er tanken om ofring, der gør ham/hende blind. Han/hun ser ikke det, han/hun beder om. Og så søger han/hun efter det på tusind måder og tusind steder, hver gang han/hun tror, at det er der, og bliver skuffet til sidst hver gang. "Søg, men find ikke," forbliver denne verdens strenge dekret, og ingen, der forfølger verdens mål, kan gøre andet.

6 Du tror måske, at dette kursus kræver ofring af alt det, der er dig kært. På en måde er det sandt, for du holder af de ting, der korsfæster Guds SønDatter. Og det er kursets mål at frigøre ham/hende. Men tag ikke fejl af det, ofring betyder. Det betyder altid at opgive det, du ønsker. Og hvad, åh Guds lærer&lærerinde, er det, du ønsker? Du er blevet kaldet af Gud, og du har svaret. Vil du nu ofre dette Kald? Få har endnu hørt det, og de kan kun henvende sig til dig. Der er intet andet håb i hele verden, som de kan stole på. Der er ingen anden stemme i hele verden, der gentager Guds. Hvis du ofrer sandheden, bliver de i helvede. Og hvis de bliver, bliver du hos dem.

7 Glem ikke, at ofring er total. Der er ingen "halve ofre." Du kan ikke delvist opgive Gudsriget. Du kan ikke være en lille smule i helvede. Guds Ord har ingen undtagelser. Det er dette, der gør det helligt og hinsides verden. Det er dets hellighed, der peger på Gud. Det er dets hellighed, der gør dig tryk. Det bliver benægtet, hvis du angriber en hvilken som helst broder/søster for noget som helst. For det er her adskillelsen fra Gud forekommer. En adskillelse, der er umulig. En adskillelse, der ikke kan ske. Dog en adskillelse, som du helt sikkert vil tro på, fordi du har opsat

en situation, der er umulig. Og i denne situation kan det umulige synes at ske. Det synes at ske ved "ofring" af sandheden.

8 Guds lærer&lærerinde, glem ikke betydningen af offer, og husk det, hver beslutning, du træffer, må betyde i form af omkostninger. Beslut dig for Gud, og alt bliver givet dig uden omkostninger overhovedet. Beslut dig imod HamHende, og du vælger intet på bekostning af bevidstheden om alt. Hvad ville du undervise i? Husk kun på det, du ville lære. For det er her, din bekymring bør være. Soning er til dig. Din indlæring gør krav på det, og din indlæring giver det. Verden indeholder det ikke, men lær dette Kursus, og det er dit. Gud rækker Sit Ord ud til dig, for HanHun har brug for lærere&lærerinder. Hvilken anden måde er der at redde HansHendes SønDatter på?

14. Hvordan vil verden ende?

1 Kan det, der ikke har nogen begyndelse, virkeligt ende? Verden vil ende i en illusion, som den begyndte. Alligevel vil dens ende være en illusion af barmhjertighed. Tilgivelsens illusion, fuldendt, udelukker ingen, grænseløs i mildhed vil dække den, gemme al ondskab, skjule al synd og ende skyld for evigt. Således ender den verden, som skyld havde skabt, for nu har den intet formål og er borte. Illusioners fadermoder er troen på, at de har et formål; at de tjener et behov eller tilfredsstiller et behov. Opfattet som formålsløse ses de ikke længere. Deres nytteløshed anerkendes, og de er væk. Hvilken anden måde end på denne måde endes alle illusioner? De er blevet bragt til sandhed, og sandhed så dem ikke. Den overså blot det meningsløse.

2 Indtil tilgivelsen er fuldstændig, har verden bestemt et formål. Den bliver det hjem, hvor tilgivelse bliver født, og hvor den vokser og bliver stærkere og mere alt omfavnende. Her ernæres den, for her behøves den. En blid Frelserinde, født hvor synden blev skabt, og skyld syntes virkelig. Her er Hendes hjem, for her er der virkelig brug for Hende. Hun bringer verdens ende med Sig. Det er Hendes Kald, Guds lærere&lærerinder besvarer ved at vende sig mod Hende i stilhed for at modtage Hendes Ord. Verden vil ende, når alle ting i den er dømt med rette af Hendes dom. Verden vil ende med hellighedens velsignelse over den. Når der ikke er én tanke om synd tilbage, er verden endt. Den vil ikke blive ødelagt eller angrebet eller endog berørt. Den vil blot ophøre med at synes at være.

3 Dette synes bestemt at være langt, langt borte. "Når ikke én tanke om synd er tilbage" ser bestemt ud til at være et langtrækkende mål. Men tiden står stille og venter på Guds læreres&lærerinders mål. Ikke én tanke om synd vil blive tilbage i det øjeblik en hvilken som helst af dem accepterer Soningen for sig selv. Det er ikke lettere at tilgive én synd end at tilgive dem alle. Illusionen om, at rækkefølge efter sværhedsgrad er en

hindring, må Guds lærer&lærerinde lære at gå forbi og lade bag sig. Én synd, fuldendt tilgivet af én Guds lærer&lærerinde, kan gøre frelsen komplet. Kan du forstå dette? Nej; det er meningsløst for nogen som helst her. Alligevel er det den sidste lektion, hvori enhed gendannes. Det går imod al verdens tænkning, men det gør Gudsriget også.

4 Verden vil ende, når dens tankesystem er blevet fuldstændigt vendt om. Indtil da vil stumper og stykker af dens tankegang stadig virke fornuftig. Den sidste lektion, der bringer verdens ende, kan ikke begribes af dem, der endnu ikke er parat til at forlade verden og gå hinsides dens lille bitte rækkevidde. Hvad er så Guds lærers&lærerindes funktion i denne afsluttende lektion? Han&hun har kun brug for at lære at nærme sig den, at være villig til at gå i dens retning. Han&hun har kun brug for tillid til, at hvis Guds Stemme fortæller ham&hende, at det er en lektion, han&hun kan lære, kan han&hun lære den. Han&hun bedømmer den hverken som svær eller let. Hans/hendes Lærerinde peger på den, og han&hun stoler på, at Hun vil vise ham&hende, hvordan han&hun lærer den.

5 Verden vil ende med glæde, fordi den er et sted for sorg. Når glæde er kommet, er verdens formål forsvundet. Verden vil ende i fred, fordi den er et sted for krig. Når fred er kommet, hvad er verdens formål? Verden vil ende med latter, fordi den er et sted med tårer. Hvor der er latter, hvem kan græde længere? Og kun fuldstændig tilgivelse bringer alt dette til at velsigne verden. I velsignelse afgår den, for den vil ikke ende, som den begyndte. At vende helvedet til Gudsriget er Guds læreres&lærerinders funktion, for det, de underviser i, er lektioner, hvori Gudsriget bliver afspejlet. Og sæt dig nu ned i ægte ydmyghed og indse, at alt det, Gud ville have dig til at gøre, kan du gøre. Vær ikke hovmodig og sig, at du ikke kan lære HansHendes egen læseplan. HansHendes Ord siger noget andet. HansHendes Vilje ske. Det kan ikke være anderledes. Og vær taknemmelig over, at det er sådan.

15. Skal hver enkelt dømmes til sidst?

1 Bestemt, ja! Ingen kan undslippe Guds Endelige Dom. Hvem kan flygte for evigt fra sandheden? Men den Endelige Dom vil ikke komme, før den ikke længere er forbundet med frygt. En dag vil hver enkelt byde den velkommen, og på selve den dag vil den blive givet ham/hende. Han/hun vil høre sin syndfrihed proklameret rundt og rundt omkring i verden og sætte den fri efterhånden, som Guds endelige dom over ham/hende bliver modtaget. Dette er den dom, hvori frelse ligger. Dette er den dom, der sætter ham/hende fri. Dette er den dom, hvori alle ting frigøres med ham/hende. Tiden står stille, når evigheden nærmer sig, og stilheden ligger over hele verden, så alle kan høre denne dom over Guds SønDatter:

2 Hellig er du, evig, fri og hel,

*I fred for evigt i Guds hjerte.
Hvor er verden, og hvor er sorg nu?*

3 Er dette din dom over dig selv, Guds lærer&lærerinde? Tror du på, at dette er helt sandt? Nej, ikke endnu, ikke endnu. Men dette er stadig dit mål - derfor er du her. Det er din funktion at forberede dig på at høre denne dom og at erkende, at den er sand. Et øjeblik af fuldstændig tro på dette, og du vil gå hinsides tro til sikkerhed. Et øjeblik ude af tid kan bringe tidens ende. Døm ikke, for du dømmer kun dig selv og udsætter således denne endelige dom. Hvad er din dom over verden, Guds lærer&lærerinde? Har du endnu lært at træde til side og høre Dommens Stemme i dig selv? Eller forsøger du stadig at tage HansHendes rolle fra HamHende? Lær at være stille, for HansHendes Stemme høres i stilhed. Og HansHendes Dom kommer til alle, som træder til side i stille lytten og venter på HamHende.

4 Dig, der somme tider er trist og somme tider vred, der somme tider føler, at du ikke bliver givet det, der retfærdigvis tilkommer dig, og din bedste indsats mødes med manglende anerkendelse og endda foragt, opgiv disse tåbelige tanker. De er for små og meningsløse til at optage dit hellige sind et øjeblik længere. Guds dom venter på dig for at sætte dig fri. Hvad kan verden række ud til dig, uanset dine vurderinger af dens gaver, som du hellere ville have? Du vil blive dømt og dømt i retfærdighed og ærlighed. Der er intet bedrag i Gud. HansHendes løfter er sikre. Husk kun det. HansHendes løfter har garanteret, at HansHendes dom og HansHendes alene vil blive accepteret i sidste ende. Det er din funktion at få den ende til at ske snart. Det er din funktion at holde den til dit hjerte og tilbyde den til hele verden for at holde den tryk.

16. Hvordan bør Guds lærer&lærerinde tilbringe sin dag?

1 For Guds avancerede lærer&lærerinde er dette spørgsmål meningsløst. Der er ikke noget program, for lektionerne i læseplanen ændrer sig hver dag. Alligevel er han/hun dog sikker på én ting - de ændrer sig ikke tilfældigt. Idet han/hun ser dette og forstår, det er sandt, hviler han/hun tilfredst. Han/hun vil blive fortalt alt det, hans/hendes rolle bør være denne dag og hver dag. Og de, der deler denne rolle med ham/hende, vil finde ham/hende, så de kan lære lektionerne for dagen sammen. Ikke én er fraværende, som han/hun har brug for; ikke én bliver sendt uden et allerede fastlagt indlæringsmål, og et, der kan opfyldes, på selve den dag. Så for den avancerede Guds lærer&lærerinde er dette spørgsmål overflødigt. Det er blevet stillet og besvaret, og han/hun holder konstant kontakt med Svaret. Han/hun er sat på og ser den vej, han/hun går på strække sig sikkert og glat foran ham/hende.

2 Men hvad med dem, der ikke har nået hans/hendes sikkerhed? De er endnu ikke rede til sådan en mangel på strukturering for deres eget vedkommende. Hvad må de gøre for at lære at give dagen til Gud? Der er nogle generelle regler, der bestemt gælder, selvom hver enkelt må bruge dem, så godt han&hun kan på sin egen måde. Rutiner som sådan er farlige, fordi de let bliver guder i sig selv og truer de mål, de blev sat op for. Så stort set kan man sige, at det er godt at begynde dagen rigtigt. Det er altid muligt at begynde igen, skulle dagen begynde med fejl, men alligevel er der åbenlyse fordele i form af at spare tid, hvis behovet for dette kan undgås.

3 I begyndelsen er det klogt at tænke i form af tid. Dette er på ingen måde det ultimative kriterium, men i begyndelsen er det sandsynligvis det enkleste at observere. At spare tid er et væsentligt tidligt eftertryk, som, selv om det forbliver vigtig gennem hele indlæringsprocessen, bliver mindre og mindre fremhævet. Fra begyndelsen kan vi med sikkerhed sige, at tid, viet til at begynde dagen rigtigt, bestemt sparer tid. Hvor meget tid skal der bruges således? Dette må afhænge af Guds lærer&lærerinde selv. Han/hun kan ikke kræve denne titel, før han/hun har gennemgået arbejdsbogen, eftersom vi lærer indenfor rammerne af vores kursus. Efter afslutningen af de mere strukturerede praksisperioder, som arbejdsbogen indeholder, bliver individuelle behov hovedovervejselsen.

4 Dette kursus er altid praktisk. Det kan være, at Guds lærer&lærerinde ikke er i en situation, der fremmer stille tanke, når han/hun vågner op. Hvis dette er således, så lad ham/hende blot huske, at han/hun vælger at tilbringe tid med Gud så hurtigt som muligt og lad ham/hende gøre det sådan. Varighed er ikke den største bekymring. Man kan nemt sidde stille i en time med lukkede øjne og ikke opnå noget. Man kan lige så let blot give Gud et øjeblik og i det øjeblik slutte sig fuldstændigt til Ham/Hende. Måske er den ene generalisering, der kan laves om dette - så hurtigt som muligt efter at vågne, tag din stille tid og fortsæt et minut eller to efter, at du begynder at finde det svært. Du kan måske opleve, at vanskeligheden vil blive mindre og falde bort. Hvis ikke, er det tid til at stoppe.

5 De samme fremgangsmåder bør følges om natten. Måske bør din stille tid være ret tidligt om aftenen, hvis det ikke er muligt for dig at tage den lige inden du falder i søvn. Det er ikke klogt at lægge sig ned til den. Det er bedre at sidde op i en hvilken som helst stilling du foretrækker. Idet du har gennemgået arbejdsbogen, må du være kommet til nogle konklusioner i denne henseende. Hvis muligt, lige før du lægger dig til at sove, er dog en ønskværdig tid at vie til Gud. Det sætter dit sind ind i et mønster af hvile og orienterer dig væk fra frygt. Hvis det er hensigtsmæssigt at tilbringe denne tid tidligere, vær i det mindste sikker på, at du ikke glemmer en kort periode - ikke mere end et øjeblik er nok - hvor du lukker øjnene og tænker på Gud.

6 Der er især én tanke, der bør huskes gennem hele dagen. Det er en tanke af ren glæde, en tanke af fred, en tanke af ubegrænset forløsning - ubegrænset, fordi alle ting bliver befriet indeni den. Du tror, du lavede et sted med tryghed for dig selv. Du tror, du lavede en magt, der kan frelse dig fra alle de frygtelige ting, du ser i drømme. Det er ikke sådan. Din tryghed ligger ikke der. Det, du opgiver, er kun illusionen om at beskytte illusioner. Og det er dette, du frygter, og kun dette. Hvor tåbeligt at være så bange for ingenting! Ingenting overhovedet! Dine forsvar vil ikke virke, men du er ikke i fare. Du har ikke behov for dem. Anerkend dette, og de vil forsvinde. Og først da vil du acceptere din virkelige beskyttelse.

7 Hvor enkelt og hvor let glider dagen forbi for Guds lærer&lærerinde, der har accepteret Hans/Hendes beskyttelse! Alt det, han/hun gjorde før i tryghedens navn, interesserer ham/hende ikke længere. For han/hun er tryk og ved, at det er sådan. Han/hun har en Vejleder, Der ikke vil fejle. Han/hun behøver ikke at lave nogen skelnen mellem de problemer, han/hun opfatter, for Hende til Hvem, han/hun vender sig med dem alle, anerkender ingen rækkefølge af vanskeligheder med at løse dem. Han/hun er så tryk i nuet, som han/hun var, før illusioner blev accepteret ind i hans/hendes sind, og som han/hun vil være, når han/hun har givet slip i dem. Der er ingen forskel i hans/hendes tilstand på forskellige tidspunkter og forskellige steder, fordi de alle er ét for Gud. Dette er hans/hendes tryghed. Og han/hun har ikke noget behov for mere end dette.

8 Dog vil der være fristelser på vejen, Guds lærer&lærerinde endnu har at rejse, og han/hun har behov for at minde sig selv om sin beskyttelse gennem hele dagen. Hvordan kan han/hun gøre dette, især i den tid, hvor hans/hendes sind er optaget af ydre ting? Han/hun kan kun prøve, og hans/hendes succes afhænger af hans/hendes overbevisning om, at han/hun vil have succes. Han/hun må være sikker på, at succes ikke er af ham/hende, men vil blive givet ham/hende på et hvilket som helst tidspunkt, på et hvilket som helst sted og under en hvilken som helst omstændighed, hvor han/hun påkalder den. Der er tidspunkter, hvor hans/hendes vished vil vakle, og i det øjeblik dette sker, vil han/hun vende tilbage til tidligere forsøg på at have tillid til sig selv alene. Glem ikke, at dette er magi, og at magi er en sørgelig erstatning for sand hjælp. Det er ikke godt nok for Guds lærer&lærerinde, fordi det ikke er nok for Guds SønDatter.

9 Undgåelse af magi er undgåelse af fristelse. For al fristelse er ikke andet end forsøget på at erstatte Guds vilje med en anden. Disse forsøg kan virkeligt virke skræmmende, dog er de kun ynkelige. De kan ikke have nogen virkning, hverken god eller dårlig, hverken lønnende eller offerkrævende, helbredende eller ødelæggende, stille eller bange. Når al magi anerkendes som blot og bar intet, har Guds lærer&lærerinde nået den mest

avancerede tilstand. Alle mellemliggende lektioner vil kun føre til dette og bringe dette mål nærmere anerkendelse. For magi af enhver art i alle dens former gør simpelthen intet. Dens magtesløshed er grunden til, at den er så let at undslippe. Det, der ikke har nogen virkninger, kan næppe skræmme.

10 Der er ingen erstatning for Guds vilje. Enkelt sagt er det til denne kendsgerning, at Guds lærer&lærerinde vier sin dag. Hver erstatning, han/hun måske kan acceptere som virkelig, kan kun bedrage ham/hende. Men han/hun er sikker mod alt bedrag, hvis han/hun beslutter således. Måske har han/hun brug for at huske, "Gud er med mig. Jeg kan ikke blive bedraget." Måske foretrækker han/hun andre ord, eller kun ét eller ingen overhovedet. Dog hver fristelse til at acceptere magi som sand må forlades gennem hans/hendes anerkendelse af, ikke at den er frygtindgydende, ikke at den er syndig, ikke at den er farlig, men blot at den er meningsløs. Med rod i ofring og adskillelse, to aspekter af én fejl og ikke andet, vælger han/hun blot at opgive alt det, han/hun aldrig havde. Og for dette "offer" gendannes Gudsriget i hans/hendes bevidsthed.

11 Er dette ikke et bytte, som du ville ønske? Verden ville med glæde gøre det, hvis den vidste, at det kunne gøres. Det er Guds lærere&lærerinder, der må undervise i, at det kan. Og så er det deres funktion at sikre sig, at de har lært det. Ingen risiko er mulig gennem hele dagen bortset fra at sætte din lid til magi, for det er kun dette, der fører til smerte. "Der er ingen vilje bortset fra Guds." Hans/Hendes lærere&lærerinder ved, at det er sådan, og har lært, at alt andet end dette er magi. Al tro på magi opretholdes af blot én enfoldig illusion - at den virker. Gennem hele hans/hendes træning, hver dag og time og endda hvert minut og sekund, må Guds lærere&lærerinder lære at genkende formerne for magi og opfatte deres meningsløshed. Frygt er trukket tilbage fra dem, og så går de. Og således genåbnes Gudsrigets Port, og dets lys kan igen skinne på et uforstyrret sind.

17. Hvordan håndterer Guds lærere&lærerinder deres elevers tanker om magi?

1 Dette er et afgørende spørgsmål for både lærer&lærerinde og elev. Hvis dette emne fejlhåndteres, har læreren&lærerinden såret sig selv og har også angrebet sin elev. Dette styrker frygt og får magien til at virke ganske virkelig for dem begge. Hvordan man håndterer magi bliver således en vigtig lektion for Guds lærer&lærerinde at mestre. Hans/hendes første ansvar i dette er ikke at angribe det. Hvis en magisk tanke vækker vrede i nogen form, kan Guds lærer&lærerinde være sikker på, at han/hun styrker sin egen tro på synd og har fordømt sig selv. Han/hun kan også være sikker på, at han/hun har bedt depression, smerte, frygt og katastrofe om at komme til ham/hende. Lad ham/hende så huske, at det ikke er dette, han/hun ville undervise i, fordi det er ikke dette, han/hun ville lære.

2 Der er dog en fristelse til at reagere på magi på en måde, der styrker den. Dette er heller ikke altid indlysende. Det kan rent faktisk let blive skjult under et ønske om at hjælpe. Det er dette dobbelte ønske, der gør hjælpen af ringe værdi og må føre til uønskede resultater. Ej heller bør det blive glemt, at udfaldet, der resulterer, vil altid komme til lærer/lærerinde og elev. Hvor mange gange er det blevet understreget, at du kun giver til dig selv? Og hvor kunne dette bedre blive vist end i den type hjælp, læreren/lærerinden giver dem, der har brug for hans/hendes hjælp? Her er hans/hendes gave mest tydeligt givet ham/hende. For han/hun vil kun give det, han/hun har valgt for sig selv. Og i denne gave er hans/hendes dom over Guds hellige SønDatter.

3 Det er lettest at lade en fejl blive rettet, hvor den er mest synlig, og fejl kan blive genkendt på deres resultater. En lektie, der i sandhed er undervist i, kan kun føre til befrielse for lærer/lærerinde og elev, der har delt med én hensigt. Angreb kan kun komme ind, hvis opfattelse af adskilte mål er kommet ind. Og dette må bestemt have været tilfældet, hvis resultatet er andet end glæde. Lærerens/lærerindens ene mål vender elevens delte mål i én retning, så påkaldelsen af hjælp bliver hans/hendes eneste appel. Dette kan så let besvares med kun ét svar, og dette svar vil ufejlbarligt komme ind i lærerens/lærerindens sind. Derfra skinner det ind i hans/hendes elevs sind, hvilket gør det til ét med hans/hendes.

4 Måske vil det være nyttigt at huske, at ingen kan være vred over en kendsgerning. Det er altid en fortolkning, der giver anledning til negative følelser, uanset deres tilsyneladende retfærdiggørelse af det, der viser sig som kendsgerninger. Også uanset intensiteten af den vrede, der vækkes. Det er måske kun let irritation, måske endog for mild til at blive klart genkendt. Eller det kan måske også tage form af intenst raseri ledsaget af tanker om vold, fantaseret eller åbenbart handlet ud. Det er lige meget. Alle disse reaktioner er de samme. De tilslører sandheden, og dette kan aldrig være et spørgsmål om grad. Enten er sandheden tydelig, eller den er ikke. Den kan ikke blive delvist anerkendt. Den, der er uvidende om sandheden, må se på illusioner.

5 Vrede som svar på opfattede magiske tanker er den grundlæggende årsag til frygt. Overvej det, denne reaktion betyder, og dens centralitet i verdens tankesystem bliver tydelig. En magisk tanke, ved sin blotte tilstedeværelse, anerkender en adskillelse fra Gud. Den siger i den klareste mulige form, at sindet, der tænker, det tror, det har en adskilt vilje, der kan modsætte sig Guds Vilje og få succes. At dette næppe kan være en kendsgerning, er åbenlyst. Dog, at det kan blive troet på som kendsgerning er helt sikkert sådan. Og heri ligger skyldens fødested. Den, der tilraner sig Guds plads og tager den til sig selv, har nu en dødbringende "fjende". Og han/hun må stå alene i sin beskyttelse og lave sig et skjold for at holde

sig beskyttet mod raseri, der aldrig kan blive formindsket og hævn, der aldrig kan blive tilfredsstillt.

6 Hvordan kan denne urimelige kamp blive løst? Dens ende er uundgåelig, for dens resultat må være døden. Hvordan kan man så tro på ens forsvar? Magien må igen hjælpe. Glem kampen. Accepter den som en kendsgerning, og glem den derefter. Husk ikke de umulige odds mod dig. Husk ikke "fjendens" enormitet, og tænk ikke på din skrøbelighed i sammenligning. Accepter din adskillelse, men husk ikke, hvordan den opstod. Tro på, at du har vundet den, men oprethold ikke den mindste hukommelse om, Hvem din store "modstander" virkelig er. Når du projicerer din "glemsel" over på HanHende, ser det for dig ud som om, at HanHun også har glemt.

7 Men hvad vil nu blive din reaktion på alle magiske tanker? De kan kun genopvække sovende skyld, som du har skjult, men ikke har givet slip i. Hver enkelt siger klart til dit bange sind, "Du har tilranet dig Guds sted. Tro ikke, at HanHun har glemt det." Her har vi frygten for Gud mest markant repræsenteret. For i den tanke har skyld allerede hævet galskaben til tronen for Gud Selv. Og nu er der intet håb. Bortset fra at dræbe. Her er frelse nu. En vred FaderModer forfølger Sin skyldige SønDatter. Dræb eller blive dræbt, for her alene er valget. Hinsides dette er der intet, for det, der blev gjort, kan ikke blive gjort uden. Blodpletten kan aldrig blive fjernet, og enhver, der bærer denne plet på sig, må mødes med døden.

8 Ind i denne håbløse situation sender Gud Sine lærere&lærerinder. De bringer håbets lys fra Gud Selv. Der er en måde, hvorpå undslippelse er mulig. Den kan blive lært og undervist i, men den kræver tålmodighed og vilje i overflod. I betragtning af det, skiller lektionernes manifesterede enkelhed sig ud som et intenst hvidt lys mod en sort horisont, for sådan er det. Hvis vrede kommer fra en fortolkning og ikke en kendsgerning, er den aldrig retfærdiggjort. Når dette er endog dunkelt begrebet, er vejen åben. Nu er det muligt at tage det næste skridt. Fortolkningen kan blive ændret omsider. Magiske tanker behøver ikke føre til fordømmelse, for de har ikke virkeligt kraften til at give anledning til skyld. Og således kan de blive overset og dermed glemt i den sandeste forstand.

9 Vanvid virker kun forfærdeligt. I sandhed har det ingen magt til at lave noget som helst. Ligesom magien, der bliver dets tjener/tjenerinde, hverken angriber eller beskytter det. At se det og genkende dets tankesystem er at se på ingenting. Kan ingenting give anledning til vrede? Næppe nej. Husk så, Guds lærer&lærerinde, at vrede anerkender en virkelighed, der ikke er der, og alligevel er vreden et sikkert vidne om, at du tror på det som kendsgerning. Nu er undslippelse umulig, indtil du ser, at du har svaret på din egen fortolkning, som du har projiceret på en ydre verden. Lad dette barske sværd blive taget fra dig nu. Der er ingen død.

Dette sværd findes ikke. Frygten for Gud er årsagsløs. Men HansHendes kærlighed er Årsag til alting hinsides al frygt og således for evigt virkelig og altid sand.

18. Hvordan foretages korrektion?

1 Korrektion af varig karakter - og kun dette er sand korrektion - kan ikke foretages, før Guds lærer&lærerinde er ophørt med at forveksle fortolkning med kendsgerning eller illusion med sandhed. Hvis han/hun argumenterer med sin elev om en magisk tanke, angriber den, forsøger at fastslå dens fejlagtighed eller demonstrere dens falskhed, er han/hun kun vidne til dens virkelighed. Depression er så uundgåelig, for han/hun har "bevist" både for sin elev og sig selv, at det er deres opgave at undslippe fra det, der er virkeligt. Og dette kan kun være umuligt. Virkeligheden er uforanderlig. Magiske tanker er kun illusioner. Ellers ville frelse kun være den samme ældgamle umulige drøm, men i en anden form. Dog har drømmen om frelse nyt indhold. Det er ikke formen alene, hvori forskellen ligger.

2 Guds læreres&lærerinders vigtige lektion er at lære at reagere på magiske tanker helt uden vrede. Kun på denne måde kan de forkynde sandheden om sig selv. Gennem dem kan Helligånden nu tale om Guds SønsDatters virkelighed. Nu kan Hun minde verden om syndfrihed, den ene uændrede, uforanderlige tilstand af alt det, Gud Skabte og Manifesterede. Nu kan Hun tale Guds ord til lyttende ører og bringe Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens syn til de øjne, der ser. Nu er Hun fri til at undervise alle sind i sandheden om det, de er, så de vil med glæde blive sendt tilbage til Hende. Og nu er skyld tilgivet, overset fuldstændigt i Hendes øjne og i Guds ord.

3 Vrede hviner kun, "Skyld er ægte." Virkeligheden bliver udslettet efterhånden, som denne vanvittige tro tages som erstatning for Guds ord. Kroppens øjne "ser" nu; kun dens ører tænkes at høre. Dens lille plads og lille bitte åndedræt bliver målestokken for virkeligheden. Og Sandheden bliver ekstremt lille og meningsløs. Korrektion har ét svar på alt dette og den verden, der hviler på dette:

4 Du forveksler kun fortolkning med sandhed. Og du tager fejl. Men en fejl er ikke en synd, ej heller er virkeligheden blevet taget fra dens trone af dine fejltagelser. Gud regerer for evigt, og HansHendes love alene sejrer over dig og over verden. HansHendes kærlighed forbliver det eneste, der er. Frygt er illusion, for du er som HamHende.

5 For at blive helbredt bliver det således væsentligt for Guds lærer&lærerinde at lade alle sine egne fejl blive rettet. Hvis han/hun fornemmer selv den svageste antydning af irritation i sig selv, når han/hun

reagerer på nogen, lad ham/hende øjeblikkeligt indse, at han/hun har foretaget en fortolkning, der ikke er sand. Lad ham/hende derefter henvende sig indvendig til sin Evige Vejleder, og lad Hende dømme, hvad svaret skal være. Så er han/hun helbredt, og i hans/hendes helbredelse er hans/hendes elev helbredt med ham/hende. Guds lærers&lærerindes eneste ansvar er at acceptere Soningen for sig selv. Soning betyder korrektion eller opløsningen af fejl. Når dette er blevet opnået, bliver Guds lærer&lærerinde per definition en mirakelarbejder. Hans/hendes synder er blevet tilgivet ham/hende, og han/hun fordømmer ikke længere sig selv. Hvordan kan han/hun så fordømme nogen? Og hvem er der, som hans/hendes tilgivelse ikke kan helbrede?

19. Hvad er retfærdighed?

1 Retfærdighed er den guddommelige korrektion af uretfærdighed. Uretfærdighed er grundlaget for alle verdens domme. Retfærdighed korrigerer de fortolkninger, som uretfærdighed giver anledning til, og annullerer dem. Hverken retfærdighed eller uretfærdighed findes i Gudsriget, for fejl er umulige og korrektion meningsløs. I denne verden afhænger tilgivelse imidlertid af retfærdighed, da alle angreb kun kan være uretfærdige. Retfærdighed er Helligåndens dom over hele verden. Med undtagelse af Hendes dom er retfærdighed umulig, for ingen i verden er i stand til kun at foretage fortolkninger og lægge al uretfærdighed til side. Hvis Guds SønDatter blev retfærdigt bedømt, ville der ikke være behov for frelse. Tanken om adskillelse ville have været evigt utænkelig.

2 Retfærdighed, som dens modsætning, er en fortolkning. Det er imidlertid den ene fortolkning, der fører til sandhed. Dette bliver muligt, fordi, selv om det ikke er sandt i sig selv, inkluderer retfærdighed intet, der modsætter sig sandheden. Der er ingen iboende konflikt mellem retfærdighed og sandhed; det ene er kun det første lille skridt i retning af det andet. Stien bliver ganske anderledes efterhånden, som man går af sted. Ej heller kunne al den pragt, sceneriets storhed og de enorme åbnende perspektiver, der møder ham/hende efterhånden, som han/hun rejser videre, blive forudsagt fra starten. Men selv disse, hvis pragt når ubeskrivelige højder efterhånden, som man fortsætter, kommer bestemt til kort i alt det, der venter én, når stien ophører, og tiden slutter med den. Men et eller andet sted må man begynde. Retfærdighed er begyndelsen.

3 Alle begreber om dine brødre&søstre og dig selv, al frygt for fremtidige tilstande og al bekymring fra fortiden stammer fra uretfærdighed. Her er linsen, der, holdt foran kroppens øjne, fordrejer opfattelse og bringer vidnesbyrd om den forvrængede verden tilbage til sindet, der lavede linsen og har den meget kær. Selektivt og vilkårligt er ethvert begreb om verden opbygget på netop denne måde. "Synder" opfattes og retfærdiggøres af denne omhyggelige selektivitet, hvori al tanke om helhed må gå tabt.

Tilgivelse har ingen plads i et sådant arrangement, ikke for en eneste "synd", men synes at være for evigt sand.

4 Frelse er Guds retfærdighed. Den gendanner til din bevidsthed helheden af de fragmenter, du opfatter som afbrækkede og adskilte. Og det er dette, der overvinder frygten for død. For adskilte fragmenter må visne og dø, men helheden er udødelig. Den forbliver for altid og for evigt som dens SkaberManifestorinde, da den er ét med HamHende. Guds Dom er HansHendes retfærdighed. På dette - en dom, der fuldstændig mangler fordømmelse, en bedømmelse, der udelukkende er baseret på kærlighed - har du projiceret din uretfærdighed og tilskrevet Gud den fordrejede opfattelses linse, gennem hvilken du ser. Nu tilhører den HamHende og ikke dig. Du er bange for HamHende og ser ikke, at du hader og frygter dit Selv som fjende.

5 Bed om Guds retfærdighed, og bland ikke HansHendes barmhjertighed sammen med din egen sindssyge. Opfattelse kan lave et hvilket som helst billede, sindet ønsker at se. Husk dette. I dette ligger enten Gudsriget eller helvede, som du vælger. Guds retfærdighed peger på Gudsriget, blot fordi den er fuldstændig upartisk. Den accepterer alle beviser, der bringes foran den, udelader intet og vurderer intet som separat og adskilt fra al resten. Fra dette ene standpunkt dømmer den, og fra dette alene. Her bliver al angreb og fordømmelse meningsløs og uforsvarlig. Opfattelse hviler, sindet er stille, og lys vender tilbage igen. Syn er nu gendannet. Det, der var gået tabt, er nu blevet fundet. Guds fred sænker sig over hele verden, og vi kan se. Og vi kan se!

20. Hvad er Guds fred?

1 Det er blevet sagt, at der er en type fred, der ikke er af denne verden. Hvordan genkendes den? Hvordan findes den? Og efter at være blevet fundet, hvordan kan den blive bibeholdt? Lad os overveje ethvert af disse spørgsmål hver for sig, for hvert afspejler et forskelligt skridt på vejen.

2 For det første, hvordan kan Guds fred genkendes? Guds fred genkendes først på bare én ting - på alle måder er den fuldstændigt ulig alle tidligere erfaringer. Den husker intet, der gik forud. Den bringer ingen tidligere associationer med sig. Den er en fuldstændig ny ting. Der er en kontrast, ja, mellem denne ting og alle de tidligere. Men underligt nok er det ikke en kontrast af sande forskelle. Fortiden glider bare væk, og på dens plads er evig stilhed. Kun det. Kontrasten, der først blev opfattet, er blot borte. Stilhed er nået til at dække alting.

3 Hvordan findes denne stilhed? Ingen kan undgå at finde den, der kun søger efter dens betingelser. Guds fred kan aldrig komme, hvor vrede er, for vrede må benægte, at fred eksisterer. Den, der ser vrede som berettiget

på nogen som helst måde eller under nogen som helst omstændighed, erklærer, at fred er meningsløs og må tro, at den ikke kan eksistere. I denne tilstand kan fred ikke findes. Derfor er tilgivelse den nødvendige betingelse for at finde Guds fred. Mere end dette, når tilgivelse er givet, må der være fred. For hvad andet end angreb vil føre til krig? Og hvad andet end fred er modsat krig? Her står den indledende kontrast frem klart og tydeligt. Dog, når fred er blevet fundet, er krigen meningsløs. Og det er konflikt nu, der bliver opfattet som ikke-eksisterende og uvirkelig.

4 Hvordan bevares Guds fred, når den først er fundet? Tilbagevendende vrede uanset dens form vil lade det tunge gardin falde ned igen, og troen på, at fred ikke kan eksistere, vil helt sikkert vende tilbage. Krig accepteres igen som den eneste virkelighed. Nu må du endnu en gang lægge dit sværd ned, skønt du måske ikke erkender, at du har samlet det op igen. Men du vil lære, efterhånden som du husker endog svagt nu, at lykke var din uden det, at du må have samlet det op igen som dit forsvar. Stop et øjeblik nu, og tænk på dette: er konflikt det, du ønsker, eller er Guds fred det bedre valg? Hvilket giver dig mere? Et roligt sind er ikke en lille gave. Vil du ikke hellere leve end at vælge at dø?

5 At leve er glæde, men død kan kun græde. Du ser i døden undslippelse fra det, du lavede. Men dette ser du ikke - at du lavede død, og det er kun en illusion om en afslutning. Døden kan ikke være undslippelse, fordi den ikke er livet, hvori problemet ligger. Livet har ingen modsætning, for det er Gud. Liv og død synes at være modsætninger, fordi du har besluttet, at døden afslutter livet. Tilgiv verden, og du vil forstå, at alt det, Gud Skabte og Manifesterede, ikke kan få en ende, og intet, som HanHun ikke Skabte og Manifesterede, er virkeligt. I denne ene sætning er vores kursus forklaret. I denne ene sætning er vores praktisering givet dens eneste retning. Og i dette er hele Helligåndens læseplan specificeret nøjagtigt, som den er.

6 Hvad er Guds fred? Ikke mere end dette - den enkle forståelse af, at HansHendes Vilje er fuldstændigt uden modsætning. Der er ingen tanke, der modsiger HansHendes Vilje og dog kan være sand. Kontrasten mellem HansHendes Vilje og din syntes kun at være virkelighed. I virkeligheden er der ingen konflikt, fordi HansHendes Vilje er din. Nu er den mægtige Vilje fra Gud Selv HansHendes gave til dig. HanHun søger ikke at beholde den for sig selv. Hvorfor ville du søge at beholde dine små bitte, skrøbelige forestillinger adskilt fra HamHende? Guds Vilje er én og alt, hvad der er. Dette er din arv. Universet hinsides solen og stjernerne og alle de tanker, som du kan forestille dig, tilhører dig. Guds fred er betingelsen for HansHendes Vilje. Opnå HansHendes Fred, og du husker HamHende.

21. Hvad er ordenes rolle i helbredelse?

1 Strengt taget spiller ord overhovedet ikke nogen rolle i helbredelse. Den motiverende faktor er bøn eller at spørge. Det, du beder om, får du. Men dette henviser til hjertets bøn, ikke til de ord, du bruger til at bede. Somme tider er ordene og bønnen modstridende; somme tider er de enige. Det er lige meget. Gud forstår ikke ord, for de blev skabt af adskilte sind for at holde dem i illusionen om adskillelse. Ord kan være nyttige, især for begynderen, til at hjælpe med koncentrationen og lette udelukkelsen eller i det mindste til at kontrollere fremmede tanker. Dog, lad os ikke glemme, at ord kun er symboler på symboler. De er således fjernet to gange fra virkeligheden.

2 Som symboler har ord ganske bestemte henvisninger. Selv når de synes mest abstrakte, er det billede, der kommer til sindet, meget konkret. Medmindre en bestemt henvisning kommer til sindet i forbindelse med ordet, har ordet ringe eller ingen praktisk betydning og kan derfor ikke hjælpe helbredelsesprocessen. Hjertets bøn beder ikke rigtigt om konkrete ting. Det anmoder altid om en form for oplevelse, og de bestemte ting, der bliver bedt om, er bringerne af den ønskede oplevelse efter bederens opfattelse. Ordene er altså symboler for de ting, der bliver bedt om, men tingene i sig selv står kun for de oplevelser, der håbes på.

3 Bønnen om ting af denne verden bringer oplevelser af denne verden. Hvis hjertets bøn beder om dette, vil dette blive givet, fordi dette vil blive modtaget. Det er umuligt, at hjertets bøn i opfattelsen af den, der beder, forbliver ubesvaret. Hvis han/hun beder om det umulige, hvis han/hun ønsker det, der ikke findes, eller søger efter illusioner i sit hjerte, bliver alt dette hans/hendes eget. Kraften i hans/hendes beslutning tilbyder det til ham/hende, som han/hun anmoder om. Heri ligger helvede og Gudsriget. Den sovende Guds Søn/Datter har kun denne magt overladt til ham/hende. Det er nok. Hans/hendes ord betyder ikke noget. Kun Guds Ord har nogen betydning, fordi det symboliserer det, der overhovedet ikke har menneskelige symboler. Helligånden alene forstår, hvad dette Ord står for. Og det er også nok.

4 Skal Guds lærer&lærerinde så undgå brugen af ord i sin undervisning? Bestemt nej. Der er mange, som endnu ikke er i stand til at høre i tavshed, der må blive nået gennem ord. Guds lærer&lærerinde må dog lære at bruge ord på en ny måde. Efterhånden lærer han/hun at lade sine ord blive valgt for ham/hende ved at ophøre med selv at bestemme det, han/hun vil sige. Denne proces er kun et specielt tilfælde i arbejdsbogens lektion "Jeg vil træde tilbage og lade Ham/Hende føre an på vejen." Guds lærer&lærerinde accepterer de ord, der tilbydes ham/hende og giver, som han/hun modtager. Han/hun kontrollerer ikke retningen af sin tale. Han/hun lytter og hører og taler.

5 En vigtig hindring i dette aspekt af hans/hendes indlæring er Guds lærerens/lærerindens frygt for gyldigheden af det, han/hun hører. Og det, han/hun hører, kan faktisk være ret overraskende. Det kan måske også synes at være ganske uvedkommende for det fremlagte problem, som han/hun opfatter det, og kan måske rent faktisk konfrontere ham/hende med en situation, der ser ud til at være meget pinlig. Alle disse er domme, der ikke har nogen værdi. De er hans/hendes egne og kommer fra en lurvet selvopfattelse, som han/hun ville lade bag sig. Døm ikke de ord, der kommer til dig, men tilbyd dem med tillid. De er langt mere vise end dine egne. Guds lærer&lærerinde har Guds Ord bag deres symboler. Og Han/Hun Selv giver de ord, de bruger, Sin Ånds kraft, og hæver dem fra meningsløse symboler til kaldet fra Gudsriget selv.

22. Hvordan er helbredelse og Soning forbundne?

1 Helbredelse og Soning er ikke forbundne; de er identiske. Der er ingen rækkefølge af vanskeligheder ved mirakler, fordi der ikke er grader af Soning. Det er det ene komplette begreb, der er muligt i denne verden, fordi det er kilden til en fuldstændig forenet opfattelse. Delvis Soning er en meningsløs idé, ligesom særlige områder af helvede i Gudsriget er utænkeligt. Accepter Soning, og du er helbredt. Soning er Guds Ord. Accepter Hans/Hendes Ord, og hvad er der tilbage til at gøre sygdom mulig? Accepter Hans/Hendes Ord, og ethvert mirakel er blevet gennemført. At tilgive er at helbrede. Guds lærer&lærerinde har accepteret Soningen for sig selv som sin eneste funktion. Hvad er der så, han/hun ikke kan helbrede? Hvilket mirakel kan blive tilbageholdt for ham/hende?

2 Fremskridt for Guds lærer&lærerinde kan være langsomme eller hurtige afhængigt af, om han/hun anerkender Soningens inklusivitet eller i en periode udelukker nogle problemområder fra den. I nogle tilfælde er der en pludselig og fuldstændig bevidsthed om den perfekte anvendelighed af Soningens lektion på alle situationer. Dette er imidlertid relativt sjældent. Guds lærer&lærerinde kan have accepteret den funktion, som Gud har givet ham/hende, længe før han/hun har lært alt det, hans/hendes accept rækker ud til ham/hende. Det er kun afslutningen, der er sikker. Hvor som helst undervejs kan den nødvendige erkendelse af inkludering måske nå ham/hende. Hvis vejen synes lang, lad ham/hende være tilfreds. Han/hun har bestemt sig for den retning, han/hun vil tage. Hvad mere blev der bedt om af ham/hende? Og efter at have gjort det, der var påkrævet, ville Gud tilbageholde resten?

3 At tilgivelse er helbredelse behøver at blive forstået, hvis Guds lærer&lærerinde skal gøre fremskridt. Idéen om, at en krop kan blive syg, er et centralt begreb i egoets tankesystem. Denne tanke giver kroppen selvstyre, adskiller den fra sindet og holder tanken om angreb ukrænkelig. Hvis kroppen kunne blive syg, ville Soning være umulig. En krop, der kan

beordre et sind til at gøre, som den finder passende, ville blot tage Guds plads og bevise, at frelse er umulig. Hvad er der så tilbage at helbrede? Kroppen er blevet sindets herre/frue. Hvordan kunne sindet blive sendt tilbage til Helligånden, medmindre kroppen bliver dræbt? Og hvem vil ønske frelse for sådan en pris?

4 Sygdom synes bestemt ikke at være en beslutning. Ej heller ville nogen tro, at han/hun ønsker at blive syg. Måske kan han/hun acceptere idéen i teorien, men den anvendes sjældent hvis nogensinde konsekvent på alle bestemte former for sygdom, både i individets opfattelse af sig selv og ligeledes af alle andre. Det er heller ikke på dette niveau, at Guds lærer&lærerinde fremkalder helbredelsens mirakel. Han/hun overser sindet og kroppen, og ser kun Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt skinne foran sig, korrigerende alle fejl og helbredende al opfattelse. Helbredelse er resultatet af anerkendelse af Guds lærer&lærerinde af, Hvem det er, der har brug for helbredelse. Denne anerkendelse har ingen særlig henvisning. Den er sand for alle ting, som Gud Skabte og Manifesterede. I den bliver alle illusioner helbredt.

5 Når en Guds lærer&lærerinde fejler i at helbrede, er det fordi, han/hun har glemt, Hvem han/hun er. En andens sygdom bliver således hans/hendes egen. Ved at lade dette ske, har han/hun identificeret sig med en andens ego og har således forvekslet ham/hende med en krop. Ved at gøre dette har han/hun nægtet at acceptere Soningen for sig selv og kan næppe tilbyde den til sin bror/søster i Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens navn. Han/hun vil faktisk ikke være i stand til at genkende sin broder&søster overhovedet, for hans/hendes FaderModer Skabte og Manifesterede ikke kroppe, og således ser han/hun kun i sin broder&søster det uvirkelige. Fejl retter ikke fejl, og forvrænget opfattelse helbreder ikke. Træd tilbage nu, Guds lærer&lærerinde. Du har taget fejl. Før ikke an på vejen, for du er faret vild. Vend dig hurtigt til din Lærerinde, og lad dig helbrede.

6 Tilbuddet om Soning er universelt. Det er lige anvendeligt på alle individer under alle omstændigheder. Og i det er kraften til at helbrede alle individer for alle former for sygdom. At ikke tro dette er at være uretfærdig overfor Gud og dermed utro mod HamHende. En syg person opfatter sig selv som adskilt fra Gud. Ville du se ham/hende som adskilt fra dig? Det er din opgave at helbrede fornemmelsen af adskillelse, der har gjort ham/hende syg. Det er din funktion at erkende for ham/hende, at det, han/hun tror om sig selv, ikke er sandheden. Det er din tilgivelse, der må vise ham/hende dette. Helbredelse er meget enkel. Soning bliver modtaget og tilbudt. Efter at være blevet modtaget, må den accepteres. Det er så i modtagelsen, at helbredelse ligger. Alt andet må følge fra dette eneste formål.

7 Hvem kan begrænse kraften i Gud Selv? Hvem kan så sige, hvem kan blive helbredt for hvad, og hvad må blive tilbage hinsides Guds kraft til at tilgive? Dette er bestemt sindssyge. Det er ikke op til Guds lærere&lærerinder at sætte grænser for HamHende, fordi det ikke er op til dem at dømme HansHendes SønDatter. Og at dømme HansHendes SønDatter er at begrænse hanshendes FaderModer. Begge er lige meningsløse. Alligevel vil dette ikke blive forstået, før Guds lærer&lærerinde anerkender, at de er den samme fejltagelse. Heri modtager han/hun Soning, for han/hun trækker sin dom tilbage fra Guds SønDatter og accepterer hamhende, som Gud Skabte og Manifesterede hamhende. Han/hun står ikke længere adskilt fra Gud ved at bestemme, hvor helbredelse bør gives, og hvor den bør tilbageholdes. Nu kan han/hun sige med Gud: "Dette er min elskede SønDatter, skabt perfekt og for evigt sådan."

23. Har Jesus en speciel plads i helbredelse?

1 Guds gaver kan sjældent blive modtaget direkte. Selv de mest avancerede af Guds lærere&lærerinder vil give efter for fristelse i denne verden. Ville det være retfærdigt, hvis deres elever blev nægtet helbredelse på grund af dette? Bibelen siger: "Spørg i Jesu Kristi navn." Er dette blot en appel til magi? Et navn helbreder ikke, ej heller fremkalder en påkaldelse nogen særlig magt. Hvad betyder det at påkalde Jesus Kristus? Hvad skænker påkaldelsen af hans navn? Hvorfor er appellen til ham en del af helbredelse?

2 Vi har gentagne gange sagt, at én, der har accepteret Soningen for sig selv fuldstændigt, kan helbrede verden. Faktisk har han allerede gjort det. Fristelser kan gentage sig for andre, men aldrig for denne. Han/hun er blevet den opstandne Guds Søn/Datter. Han/hun har overvundet døden, fordi han/hun har accepteret livet. Han/hun har anerkendt sig selv, som Gud Skabte og Manifesterede ham/hende, og ved at gøre det har han/hun anerkendt alle levende ting som en del af ham/hende. Der er nu ingen grænse for hans/hendes magt, fordi det er Guds Magt. På samme måde er hans/hendes navn blevet Guds navn, for han/hun ser ikke længere sig selv som adskilt fra HamHende.

3 Hvad betyder det for dig? Det betyder, at når du husker Jesus, husker du Gud. Hele SønnensDatterens forhold til FaderenModeren ligger i ham. Hans del i SønDatterskabet er også din, og hans afsluttede indlæring garanterer din egen succes. Er han stadig til rådighed for hjælp? Hvad sagde han om dette? Husk hans løfter, og spørg dig selv ærligt, om det er sandsynligt, at han vil undlade at holde dem. Kan Gud svigte Sin SønDatter? Og kan én, der er ét med Gud, være forskellig fra HamHende? Den, der transcenderer kroppen, har transcenderet begrænsning. Ville den største Lærer/Lærerinde være utilgængelig for dem, der følger ham/hende?

4 Jesu Kristi navn som sådan er kun et symbol. Men det står for en kærlighed, der ikke er af denne verden. Det er et symbol, der trygt kan bruges som erstatning for de mange navne på alle de guder, du beder til. Det bliver det skinnende symbol for Guds Ord, så tæt på det det står for, at det lille mellemrum mellem de to går tabt i det øjeblik, at navnet påkaldes til sindet. At huske Hans navn er at takke for alle de gaver, som Gud har givet dig. Og taknemlighed overfor Gud bliver den måde, hvorpå Han huskes, for kærlighed kan ikke være langt bag et taknemmeligt hjerte og taknemmeligt sind. Gud træder let ind, for disse er de sande betingelser for din hjemkomst.

5 Jesus har ført an på vejen. Hvorfor ville du ikke være taknemmelig overfor ham? Han har bedt om kærlighed, men kun for at han kan få lov til at give den til dig. Du elsker ikke dig selv. Men i hans øjne er din dejlighed så fuldendt og fejlfri, at han i den ser et billede af sin FaderModer. Du bliver symbolet på hans FaderModer her på jorden. I dig ser han efter håb, for i dig ser han ingen grænser og ingen pletter til at ødelægge din smukke perfektion. I hans øjne skinner Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens syn i perfekt bestandighed. Han er blevet hos dig. Ville du ikke lære frelsens lektion gennem hans indlæring? Hvorfor ville du vælge at begynde forfra, når han har foretaget rejsen for dig?

6 Ingen på jorden kan begribe det, Gudsriget er, eller det dets ene SkaberManifestorinde virkelig betyder. Dog har vi vidner. Det er dem, visdom ville appellere til. Der har været de, hvis indlæring langt overstiger det, du kan lære. Ej heller ville vi undervise i de begrænsninger, vi har pålagt os. Ingen, der er blevet en sand og dedikeret Guds lærer/lærerinde, glemmer sine brødre&søstre. Men det, han/hun kan tilbyde dem, er begrænset af det, han/hun lærer selv. Vend dig derfor til en, der lagde alle grænser til side og gik hinsides indlæringens fjerneste rækkevidde. Han vil tage dig med sig, for han gik ikke alene. Og du var med ham den gang, som du er nu.

7 Dette kursus er kommet fra ham, fordi hans ord har nået dig på et sprog, du kan elske og forstå. Er andre lærere&lærerinder mulige til at føre an på vejen for dem, der taler i anderledes tunger og appellerer til anderledes symboler? Det er der bestemt. Ville Gud efterlade nogen i vanskeligheder uden en meget nærværende hjælp? En Frelser/Frelserinde, der kan symbolisere HamHende Selv? Dog har vi brug for en mangesidet læseplan, ikke på grund af indholdsforskelle, men fordi symboler må skifte og ændre sig for at passe til behovet. Jesus er kommet for at besvare dit. I ham finder du Guds Svar. Underviser du så med ham, for han er med dig; han/hun er her altid.

24. Er reinkarnation sand?

1 I den ultimative forstand er reinkarnation umulig. Der er ingen fortid eller fremtid, og tanken om fødsel ind i en krop har ingen betydning hverken en eller mange gange. Reinkarnation kan så ikke være sand i nogen virkelig forstand. Vores eneste spørgsmål bør være: "Er begrebet nyttigt?" Og det afhænger naturligvis af, hvad det bliver brugt til. Hvis det bliver brugt til at styrke anerkendelsen af livets evige natur, er det virkeligt nyttigt. Er noget andet spørgsmål om det virkeligt nyttigt til at belyse vejen? Som mange andre overbevisninger kan det misbruges bittert. Et sådant misbrug tilbyder mindst optagethed af og måske stolthed over fortiden. I værste fald fremkalder det træghed i nuet. Der imellem er mange slags dårskab mulige.

2 Reinkarnation ville under ingen omstændigheder være problemet, der skal behandles nu. Hvis den var ansvarlig for nogle af de vanskeligheder, som individet står over for nu, ville hans/hendes opgave stadig kun være at undslippe fra dem nu. Hvis han/hun lægger grundlaget for et fremtidig liv, kan han/hun stadig kun udføre sin frelse nu. For nogle kan der være trøst i begrebet, og hvis det opmuntrer dem, er dets værdi selvindlysende. Det er dog sikkert, at vejen til frelse kan findes af dem, der tror på reinkarnation og af dem, der ikke gør det. Idéen kan derfor ikke betragtes som væsentlig for læseplanen. Der er altid en vis risiko ved at se nutiden på fortidens betingelser. Der er altid noget godt i enhver tanke, der styrker idéen om, at livet og kroppen ikke er det samme.

3 For vores formål ville det ikke være nyttigt at tage noget som helst bestemt standpunkt til reinkarnation. En Guds lærer/lærerinde bør være lige så hjælpsom overfor dem, der tror på den, som overfor dem, der ikke gør det. Hvis et bestemt standpunkt til den blev krævet af ham/hende, ville det kun begrænse hans/hendes nyttighed og hans/hendes egen beslutningstagen. Vores kursus drejer sig ikke om noget som helst begreb, der ikke er acceptabelt for nogen som helst, uanset hans/hendes formelle overbevisninger. Hans/hendes ego vil være nok for ham/hende at håndtere, og det er ikke en del af visdom at tilføje sekteriske kontroverser til hans/hendes byrder. Ej heller ville der være en fordel ved hans/hendes forhastede accept af kurset blot, fordi det går ind for en af hans/hendes egne længe holdte overbevisninger.

4 Det kan ikke blive stærkt nok understreget, at dette kursus sigter mod en fuldstændig omvending af tanke. Når dette endeligt er gennemført, bliver spørgsmål som gyldigheden af reinkarnation meningsløse. Indtil da er de sandsynligvis blot kontroversielle. Guds lærer&lærerinde er derfor viis ved at træde tilbage fra alle sådanne spørgsmål, for han/hun har meget at undervise i og at lære bortset fra dem. Han/hun burde både lære og undervise i, at teoretiske emner bare spilder tid og dræner den væk fra

dens udpegede formål. Hvis der er aspekter ved et hvilket som helst begreb eller en hvilken som helst tro, der vil være nyttige, vil han/hun blive fortalt om det. Han/hun vil også blive fortalt, hvordan det kan bruges. Hvad mere har han/hun brug for at vide?

5 Betyder det, at Guds lærer&lærerinde ikke selv bør tro på reinkarnation eller diskutere det med andre, der gør det? Svaret er bestemt ikke! Hvis han/hun virkeligt tror på reinkarnation, ville det være en fejl for ham/hende at give afkald på troen, medmindre hans/hendes Indre Lærerinde rådede således. Og det er højst usandsynligt. Han/hun kunne blive rådgivet om, at han/hun misbruger troen på en eller anden måde, der er skadelig for hans/hendes elevs fremskridt eller hans/hendes eget. Genfortolkning ville så blive anbefalet, fordi det ville være nødvendigt. Alt, der imidlertid må blive erkendt, er, at fødsel ikke var begyndelsen, og døden ikke er slutningen. Dog, selv så meget er ikke påkrævet for begynderen. Han/hun behøver blot at acceptere idéen om, at det, han/hun ved, ikke nødvendigvis er alt, hvad der er at lære. Hans/hendes rejse er begyndt.

6 Vægten på dette kursus forbliver altid den samme - det er i dette øjeblik, at komplet frelse tilbydes dig, og det er i dette øjeblik, du kan acceptere den. Dette er stadig dit eneste ansvar. Soning kan måske sidestilles med total undslippelse fra fortiden og total mangel på interesse for fremtiden. Gudsriget er her. Der er intet andet sted. Gudsriget er nu. Der er ingen anden tid. Ingen undervisning, der ikke fører til dette, er af interesse for Guds lærere&lærerinder. Alle overbevisninger vil pege på dette, hvis de fortolkes korrekt. I denne forstand kan det siges, at deres sandhed ligger i deres brugbarhed. Alle overbevisninger, der fører til fremskridt, bør blive æret. Dette er det eneste kriterium, dette kursus kræver. Ikke mere end dette er nødvendigt.

25. Er "psykiske" kræfter ønskværdige?

1 Svaret på dette spørgsmål ligner det foregående meget. Der er naturligvis ingen "unaturlige" kræfter, og det er tydeligvis blot en appel til magi at opfinde en magt, der ikke findes. Det er imidlertid lige så indlysende, at hvert individ har mange evner, som han/hun er ubevidst om. Efterhånden, som hans/hendes bevidsthed vokser, kan han/hun måske udvikle evner, der forekommer ham/hende ganske forbløffende. Dog kan intet, han/hun kan gøre, sammenlignes, selv i det mindste, med den strålende overraskelse over at huske, hvem han/hun er. Lad al hans/hendes indlæring og alle hans/hendes bestræbelser være rettet mod denne ene store sidste overraskelse, og han/hun vil ikke være tilfreds med at blive forsinket af de små, der måtte komme til ham/hende undervejs.

2 Der er bestemt mange "psykiske" kræfter, der helt klart er på linje med dette kursus. Kommunikation er ikke begrænset til det lille udvalg af kanaler, som verden anerkender. Hvis den var det, ville der ikke være nogen mening i at prøve at undervise i frelse. Det ville være umuligt at gøre det. Grænserne, verdenen placerer på kommunikation, er hovedbarrieren for direkte oplevelse af Helligånden, Hvis Nærvær altid er der, og Hvis Stemme kun er tilgængelig for de hørende. Disse grænser er anbragt af frygt, for uden dem ville murene, der omgiver alle verdens forskellige steder, falde ved den hellige lyd af Hendes Stemme. Den, der på nogen måde overskrider disse begrænsninger, blive blot mere normal. Han/hun gør ikke noget særligt, og der er ingen magi i hans/hendes præstationer.

3 De tilsyneladende nye evner, der kan blive samlet op på vejen, kan være meget nyttige. Givet til Helligånden og brugt under Hendes ledelse, er de værdifulde undervisningsmidler. Til dette er spørgsmålet om, hvordan de opstår, ikke relevant. Den eneste vigtige overvejelse er, hvordan de bliver brugt. At opfatte dem som mål i sig selv, uanset hvordan dette gøres, vil forsinke fremskridt. Ej heller ligger deres værdi i at bevise noget - resultater fra fortiden, usædvanlig samklang med det "usete" eller særlige begunstigelser fra Gud. Gud giver ingen særlige begunstigelser, og ingen har nogen kræfter, der ikke er tilgængelige for alle. Kun ved magiske tricks bliver særlige kræfter "demonstreret".

4 Intet, der er ægte, bliver brugt til at bedrage. Helligånden er ude af stand til bedrag, og Hun kan kun bruge ægte evner. Det, der bliver brugt til magi, er nytteløst for Hende, men det, Hun bruger, kan ikke blive brugt til magi. Der er dog en særlig appel ved usædvanlige evner, der kan være mærkværdigt fristende. Her er styrker, som Helligånden ønsker og har brug for. Dog ser egoet en mulighed i disse samme styrker til at forherlige sig selv. Styrker vendt til svaghed er bestemt tragedie. Dog må det, der ikke bliver givet til Helligånden, gives til svaghed, for det, der bliver tilbageholdt fra kærlighed, gives til frygt og vil være frygtsomt som konsekvens.

5 Selv de, der ikke længere værdsætter de materielle ting i verden, kan måske stadig blive bedraget af "psykiske" kræfter. Efterhånden, som investering er blevet trukket tilbage fra verdens materielle gaver, er egoet blevet alvorligt truet. Det kan måske stadig være stærkt nok til at komme sig under denne nye fristelse til at vinde styrke tilbage ved svig. Mange har ikke set igennem egoets forsvar her, selvom de ikke er særligt subtile. Dog, et resterende ønske taget i betragtning om at blive bedraget, gør bedrag let. Nu er "kraften" ikke længere en ægte evne og kan ikke bruges pålideligt. Det er næsten uundgåeligt, at medmindre individet skifter mening om dens formål, vil han/hun styrke dens usikkerheder med stigende bedrag.

6 Enhver evne, som nogen udvikler, har potentialet til godt. I dette er der ingen undtagelse. Og jo mere usædvanlig og uventet kraften er, jo større er dens potentielle nyttighed. Frelse har brug for alle evner, for det, verden ville ødelægge, ville Helligånden genoprette. "Psykiske" evner er blevet brugt til at påkalde djævelen, hvilket blot betyder at styrke egoet. Dog, her er også en stor kanal for håb og helbredelse i Helligåndens tjeneste. De, der har udviklet "psykiske" kræfter, har simpelthen ladet nogle af de begrænsninger, de lagde på deres sind, blive løftet. Det kan kun være større begrænsninger, de lægger på sig selv, hvis de udnytter deres øgede frihed til større fængsling. Helligånden har brug for disse gaver, og de, der tilbyder dem til Hende og Hende alene, går med Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens taknemmelighed i deres hjerter og Hendes hellige syn ikke langt bagefter.

26. Kan Gud nås direkte?

1 Gud kan bestemt nås direkte, for der er ingen afstand mellem HamHende og HansHendes SønDatter. HansHendes bevidsthed er i alles hukommelse, og HansHendes Ord er skrevet på alles hjerte. Dog kan denne bevidsthed og denne hukommelse kun opstå på tværs af det ubevidstes tærskel, hvor alle hindringer for sandhed er blevet fjernet. I hvor mange er dette tilfældet? Her er så Guds læreres&lærerinders rolle. Også de har endnu ikke opnået den nødvendige forståelse, men de har sluttet sig sammen med andre. Dette er det, der adskiller dem fra verden. Og det er dette, der gør det muligt for andre at forlade verden med dem. Alene er de intet. Men i deres sammenslutning er Guds kraft.

2 Der er dem, der har nået Gud direkte uden at bibeholde spor af verdslige grænser og ved at huske deres egen Identitet perfekt. Disse kan måske kaldes lærernes&lærerindernes lærere&lærerinder, for selvom de ikke længere er synlige, kan deres billede stadig påkaldes. Og de vil komme til syne, når og hvor det er nyttigt for dem at gøre det. Til de, for hvem sådanne tilsynekomster ville være skræmmende, giver de deres idéer. Ingen kan påkalde dem forgæves. Ej heller er der nogen som helst, som de ikke er opmærksomme på. Alle behov er kendt af dem, og alle fejl bliver anerkendt og overset af dem. Tiden vil komme, hvor dette bliver forstået. Og i mellemtiden giver de alle deres gaver til Guds lærere&lærerinder, der vender sig til Dem for at få hjælp, i det de beder om alle ting i deres navn og i intet andet.

3 Somme tider kan en Guds lærer/lærerinde have en kort oplevelse af direkte forening med Gud. I denne verden er det næsten umuligt, at denne vedvarer. Den kan måske blive vundet efter meget hengivenhed og dedikation og derefter blive opretholdt det meste af tiden på jorden. Men dette er så sjældent, at det ikke kan betragtes som et realistisk mål. Hvis

det sker, så må det være sådan. Hvis det ikke sker, så må det også være sådan. Alle verdslige tilstande må være illusoriske. Hvis Gud blev nået direkte med vedvarende opmærksomhed, ville kroppen ikke blive vedligeholdet længe. De, der har lagt kroppen ned blot for at udvide deres hjælpsomhed overfor dem, der er blevet tilbage, er bestemt få. Og de har brug for hjælpere, der stadig er i trældom og stadig sover, så Guds Stemme kan blive hørt ved deres opvågning.

4 Fortvivl derfor ikke på grund af begrænsninger. Det er din funktion at undslippe fra dem, men ikke at være uden dem. Hvis du ville blive hørt af dem, der lider, må du tale deres sprog. Hvis I ville være Frelserer&Frelserinder, må I forstå det, der er behov for at undslippe fra. Frelse er ikke teoretisk. Se problemet, bed om svaret, og accepter det så, når det kommer. Ej heller vil dets komme blive forsinket længe. Al den hjælp, du kan acceptere, vil blive ydet, og ikke ét behov, du har, vil ikke blive opfyldt. Lad os så ikke være for optaget af mål, som du ikke er klar til. Gud tager dig, hvor du er, og byder dig velkommen. Hvad mere kan du ønske dig, når det er alt, hvad du har brug for?

27. Hvad er døden?

1 Døden er den centrale drøm, som alle illusioner stammer fra. Er det ikke vanvid at tænke på livet som blivende født, ældes, miste vitalitet og dø til sidst? Vi har stillet dette spørgsmål før, men nu har vi behov for at overveje det endnu mere omhyggeligt. Det er verdens ene faste, uforanderlige tro på, at alle ting i den er født kun for at dø. Dette betragtes som "naturens måde", der ikke må stilles spørgsmålstejn ved, men må blive accepteret som livets "naturlige" lov. Det cykliske, det skiftende og usikre, det upålidelige og det ustabile stigende og aftagende på en bestemt måde på en bestemt sti - alt dette tages som Guds vilje. Og ingen spørger, om en blid SkaberManifestorinde kunne ville det.

2 I denne opfattelse af universet, som Gud Skabte og Manifesterede det, ville det ikke være muligt at tænke på HamHende som kærlig. For den, der har givet et dekret om, at alle ting forgår og ender i støv og skuffelse og fortvivlelse, kunne kun blive frygtet. HanHun holder dit lille liv i sin hånd, men i en tynd tråd, klar til at afbryde det uden fortrydelse eller interesse, måske i dag. Eller hvis HanHun venter, er slutningen dog bestemt. Den, der elsker sådan en gud, kender ikke til kærlighed, fordi han/hun har benægtet, at livet er virkeligt. Døden er blevet livets symbol. Hans/hendes verden er nu en slagmark, hvor modsigelse hersker, og modsætninger fører uendelig krig. Hvor der er død, er fred umulig.

3 Død er symbolet på Guds frygt. HansHendes kærlighed er udslettet i idéen, der holder den fra bevidstheden som et skjold, der holdes op for at skjule solen. Symbolets dysterhed er nok til at vise, at det ikke kan

sameksistere med Gud. Det rummer et billede af Guds SønDatter, hvori hanhun er "lagt til hvile" i ødelæggelsens arme, hvor orme venter på at hilse hamhende og blive lidt ved i hanshendes ødelæggelse. Dog er ormene også dømt til at blive ødelagt lige så sikkert. Og det samme gør alle levende ting på grund af døden. At fortære er naturens "lov for livet". Gud er sindssyg, og frygt alene er virkelig.

4 Den besynderlige tro på, at der er en del af døende ting, der kan fortsætte bortset fra det, der vil dø, forkynder hverken en kærlig Gud eller genindfører nogen som helst grund til tillid. Hvis døden er virkelig for nogen som helst ting, er der ikke noget liv. Døden benægter livet, men hvis der er virkelighed i livet, benægtes døden. Intet kompromis er muligt i dette. Der er enten en gud af frygt eller en af kærlighed. Verden forsøger tusind kompromiser og vil forsøge tusind til. Ikke ét kan være acceptabelt for Guds lærere&lærerinder, fordi ikke ét kunne være acceptabel for Gud. HanHun lavede ikke død, fordi HanHun ikke lavede frygt. Begge er lige meningsløse for HamHende.

5 Dødens "virkelighed" er fast forankret i troen på, at Guds SønDatter er en krop. Og hvis Gud Skabte og Manifesterede kroppe, ville døden bestemt være virkelig. Men Gud ville ikke være kærlig. Der er ikke noget punkt, hvor kontrasten mellem opfattelsen af den virkelige verden og illusionernes verden bliver tydeligere. Døden er virkelig Guds død, hvis HanHun er kærlighed. Og nu skal HansHendes egen Manifesterede Skabelse stå i frygt for HamHende. HanHun er ikke FaderModer, men ødelægger. HanHun er ikke SkaberManifestorinde, men hævner. Forfærdelige HansHendes Tanker og forfærdelig HansHendes billede. At se på HansHendes Manifesterede Skabelser er at dø.

6 "Og den sidste at overvinde vil være døden." Selvfølgelig! Uden idéen om død er der ingen verden. Alle drømme vil slutte med denne ene. Dette er frelsens endelige mål, afslutningen på alle illusioner. Og i døden fødes alle illusioner. Hvad kan fødes af død og stadig have liv? Men hvad er født af Gud og kan stadig dø? Uoverensstemmelserne, kompromiserne og ritualerne, som verden plejer i dens forgæves forsøg på at klamre sig til døden og dog til at tænke, at kærlighed er ægte, er tankeløs magi, ineffektiv og meningsløs. Gud er, og i HamHende må alle Skabte og Manifesterede ting være evige. Ser du ikke, at ellers har HanHun en modsætning, og frygt ville være så virkelig som kærlighed?

7 Guds lærer&lærerinde, din ene opgave kunne siges således: Accepter ikke noget kompromis, hvor døden spiller en rolle. Tro ikke på grusomhed, lad ej heller angreb skjule sandheden for dig. Det, der ser ud til at dø, er kun blevet misforstået og bragt til illusion. Nu bliver det din opgave at lade illusionen blive bragt til sandheden. Vær kun standhaftig i dette; Bliv ikke bedraget af "virkeligheden" af nogen ændret form.

Sandheden hverken bevæger sig eller vakler eller synker ned til død og opløsning. Og hvad er enden på døden? Intet andet end dette: Erkendelsen af, at Guds SønDatter er skyldfri nu og for evigt. Intet andet end dette. Men lad ikke dig selv glemme, at det ikke er mindre end dette.

28. Hvad er genopstandelsen?

1 Ganske enkelt er genopstandelsen overkommelsen eller overvindelsen af døden. Det er en genopvågning eller en genfødsel, en ændring af sind om verdens betydning. Det er accepten af Helligåndens fortolkning af verdens formål; accepten af Soningen for én selv. Det er enden på drømme om elendighed og den glade bevidsthed om Helligåndens sidste drøm. Det er anerkendelsen af Guds gaver. Det er drømmen, hvori kroppen fungerer perfekt uden at have nogen anden funktion end kommunikation. Det er lektionen, hvori indlæring slutter, for den er fuldbragt og forbipasseret med dette. Det er invitationen til Gud om at tage HansHendes sidste skridt. Det er afståelsen af alle andre formål, alle andre interesser, alle andre ønsker og alle andre bekymringer. Det er SønnensDatterens ene ønske om FaderenModeren.

2 Opstandelsen er fornægtelsen af døden, da den er fastslåelsen af livet. Således bliver al verdens tænkning fuldstændigt vendt om. Livet anerkendes nu som frelse, og smerter og elendighed af nogen som helst art opfattes som helvede. Kærlighed bliver ikke længere frygtet, men bydes glad velkommen. Afguder/afgudinder er forsvundet, og erindringen om Gud skinner uhindret over hele verden. Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt ses i enhver levende ting, og intet bliver holdt i mørke adskilt fra tilgivelsens lys. Der er stadig ingen sorg på jorden. Gudsrigets glæde er kommet til den.

3 Her slutter læseplanen. Herfra er der ikke brug for nogen vejledninger. Syn er blevet fuldstændigt korrigeret, og alle fejl opløst. Angreb er meningsløse, og freden er kommet. Målet med læseplanen er blevet opnået. Tanker vender sig mod Gudsriget og væk fra helvede. Alle længsler er tilfredsstillende, for hvad forbliver ubesvaret eller ufuldstændigt? Den sidste illusion spreder sig over verden, tilgivende alle ting og erstattende alle angreb. Hele omvendingen er gennemført. Intet er tilbage til at modsige Guds Ord. Der er ingen modstand mod sandheden. Og nu kan sandheden omsider komme. Hvor hurtigt den vil komme, når den er blevet bedt om at komme ind og omslutte sådan en verden!

4 Alle levende hjerter er rolige med et røre af dyb forventning, for de evige tings tidspunkt er nu ved hånden. Der er ingen død. Guds SønDatter er fri. Og i hanshendes frihed er enden på frygt. Der er nu ingen skjulte steder tilbage på jorden til at beskytte syge illusioner, drømme om frygt og misopfattelser af universet. Alle ting ses i lys, og i lyset forvandles deres

formål og forstås. Og vi, Guds børn, stiger op fra støvet og ser på vores perfekte syndfrihed. Gudsrigets sang lyder over hele verden, når den løftes op og bringes til sandheden.

5 Nu er der ingen sondringer. Forskelle er forsvundet, og Kærlighed ser på sig selv. Hvilket yderligere syn er der behov for? Hvad er der tilbage, som syn kunne opnå? Vi har set Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt, Dens syndfrihed, Dens kærlighed bag alle former hinsides alle formål. Hellige er vi, fordi Dens hellighed virkelig har sat os fri, og vi accepterer Dens hellighed som vores, som den er. Som Gud Skabte og Manifesterede os, således vil vi være for evigt og for altid, og vi ønsker intet andet end HansHendes Vilje til at være vores egen. Illusioner om en anden vilje er tabt, for enhed om formål er blevet fundet.

6 Disse ting venter os alle, men vi er endnu ikke rede til at byde dem velkommen med glæde. Så længe et hvilket som helst sind forbliver besat af onde drømme, er tanken om helvede virkelig. Guds lærere&lærerinder har til mål at vække sindene hos de sovende til at se synet af Kristusbevidsthedens, Barmhjertighedsbevidsthedens ansigt tage pladsen fra det, de drømte. Tanken om mord erstattes med velsignelse. Dommen er lagt af og givet Hende, Hvis funktion er dom. Og i Hendes Endelige Dom gendannes sandheden om Guds hellige SønDatter. Hanhun er forløst, for hanhun har hørt Guds Ord og forstået dets betydning. Hanhun er fri, fordi hanhun lader Guds Stemme forkynde sandheden. Og alt det, hanhun før søgte at korsfæste, er genopstanden med hamhende ved hanshendes side, mens hanhun forbereder sig med dem på at møde sin Gud.

29. Hvad resten angår

1 Denne brugervejledning er ikke beregnet til at besvare alle spørgsmål, som både lærer&lærerinde og elev måske kan rejse. Faktisk dækker den kun et par af de mere indlysende i form af et kort resumé af nogle af de vigtigste begreber i teksten og arbejdsbogen. Den er ikke en erstatning for nogen af dem, men blot et supplement. Selvom den kaldes en brugervejledning for lærere&lærerinder, må det huskes, at kun tiden adskiller lærer&lærerinde og elev, så forskellen per definition er midlertidig. I nogle tilfælde kan det måske være nyttigt for eleven at læse brugervejledningen først. Andre kan måske klare det bedre ved at begynde med arbejdsbogen. Atter andre har måske behov for at begynde på det mere abstrakte niveau i teksten.

2 Hvilken er til hvem? Hvem ville få mest gavn af bønner alene? Hvem har kun brug for et smil og er endnu ikke rede til mere? Ingen burde forsøge at besvare disse spørgsmål alene. Der er bestemt ingen Guds lærer&lærerinde, der er kommet så langt uden at indse det. Læseplanen er

højt individualiseret. Og alle aspekter er under Helligåndens særlige omsorg og vejledning. Spørg, og Hun vil svare. Ansvarer er Hendes, og Hun alene er egnet til at påtage sig det. At gøre det er Hendes funktion. At henvise spørgsmålene til Hende er din. Ville du ønske at være ansvarlig for beslutninger, som du forstår så lidt om? Vær glad for, at du har en Lærerinde, Der ikke kan begå en fejl. Hendes svar er altid rigtige. Vil du sige det om dine?

3 Der er en anden fordel - og en meget vigtig en - ved at henvise beslutninger til Helligånden med stigende hyppighed. Måske har du ikke tænkt på dette aspekt, men dets centralitet er indlysende. At følge Helligåndens vejledning er at lade dig selv blive fritaget for skyld. Det er essensen af Soningen. Det er kernen i læseplanen. Den forestillede tilrælselse af funktioner, der ikke er dine egne, er grundlaget for frygt. Hele den verden, du ser, afspejler den illusion, at du har gjort det, hvilket gør frygt uundgåelig. At returnere funktionen til Den, til Hvem den tilhører, er således undslippelse fra frygt. Og det er dette, der lader hukommelsen om kærlighed vende tilbage til dig. Tro ikke, at det at følge Helligåndens vejledning er nødvendigt blot på grund af dine egne mangler. Det er vejen ud af helvede for dig.

4 Her er igen det paradoks, der ofte omtales i kurset. At sige "Af mig selv kan jeg intet gøre" er at få al magt. Og dog er det ikke andet end et tilsyneladende paradoks. Som Gud Skabte og Manifesterede dig, har du al magt. Det billede, du lavede af dig selv, har ingen. Helligånden kender sandheden om dig. Det billede, du lavede, gør det ikke. Dog, på trods af dets åbenlyse og komplette uvidenhed antager dette billede, at det ved alle ting, fordi du har givet det den tro. Sådan er din undervisning og verdens undervisning, som blev skabt og manifesteret til at opretholde den. Men Lærerinden, der kender sandheden, har ikke glemt den. Hendes beslutninger bringer fordel til alle, da de er helt blottet for angreb. Og derfor ude af stand til at vække skyld.

5 Den, der antager en magt, som han/hun ikke har, bedrager sig selv. Dog, at acceptere den magt, der er givet til ham/hende af Gud, er kun at anerkende sin SkaberManifestorinde og acceptere HansHendes gaver. Og HansHendes gaver har ingen grænse. At bede Helligånden om at beslutte for dig er simpelthen at acceptere din sande arv. Betyder det, at du ikke kan beslutte noget uden at konsultere Hende? Nej, bestemt ikke! Det ville næppe være praktisk, og det er det praktiske, som dette kursus er mest involveret i. Hvis du har gjort det til en vane at bede om hjælp, hvornår og hvor du kan, kan du være sikker på, at visdom vil blive givet dig, når du har brug for det. Forbered dig på dette hver morgen, husk Gud, når du kan gennem hele dagen, bed Helligånden om hjælp, når det er muligt at gøre det, og tak Hende for Hendes vejledning om aftenen. Og din tillid vil bestemt være velfunderet.

6 Glem aldrig, at Helligånden ikke er afhængig af dine ord. Hun forstår dit hjertes anmodninger og besvarer dem. Betyder det, at selvom angreb forbliver attraktivt for dig, at Hun vil reagere med det onde? Næppe! For Gud har givet Hende magten til at oversætte dine hjertebønner til Hendes sprog. Hun forstår, at et angreb er et råb om hjælp. Og Hun reagerer med hjælp i overensstemmelse hermed. Gud ville være grusom, hvis HanHun lader dine ord erstatte HansHendes Egne. En kærlig fader eller moder lader ikke sit barn skade sig selv eller vælge sin egen ødelæggelse. Han/hun kan måske bede om skade, men hans/hendes fader eller moder vil stadig beskytte ham/hende. Og hvor meget mere end dette elsker din FaderModer Sin SønDatter?

7 Husk, at du er HansHendes færdiggørelse og HansHendes Kærlighed. Husk, at din svaghed er HansHendes styrke. Men læs ikke dette hastigt eller forkert. Hvis HansHendes styrke er i dig, er det, du opfatter som din svaghed, kun illusion. Og HanHun har givet dig midlerne til at bevise, det er sådan. Bed HansHendes Lærerinde om alt, og alle ting bliver givet dig. Ikke i fremtiden, men med det samme - nu. Gud venter ikke, for venten indebærer tid, og HanHun er tidløs. Glem dine tåbelige billeder, din fornemmelse af skrøbelighed og din frygt for at komme til skade, dine drømme om fare og udvalgte "fejl." Gud kender kun Sin SønDatter, og som hanhun blev skabt, sådan er hanhun. I tillid anbringer jeg dig i HansHendes hænder, og jeg takker for dig, at dette er således.

*8 Og nu i alle dine handlinger, vær du velsignet.
 Gud henvender sig til dig for at få hjælp til at redde verden.
 Guds lærer&lærerinde, HansHendes tak, tilbyder HanHun dig,
 Og hele verden står stille i den nåde
 Du bringer fra HamHende. Du er den SønDatter, HanHun elsker,
 Og det er givet dig at være midlet
 Gennem hvilket HansHendes Stemme bliver hørt over hele verden
 At afslutte alle tidens ting, at afslutte synet
 Af alle synlige ting og at opløse
 Alle ting, der ændrer sig. Gennem dig indvarsles
 En verden uset, uhørt, dog i sandhed der.
 Hellig er du og i dit lys
 Reflekterer verden din hellighed, for du er ikke
 Alene og venneløs. Jeg takker for dig
 Og slutter mig til din indsats på Guds vegne,
 Vidende, at de ligeledes er på mine vegne
 Og for alle de, der går til Gud med mig.*